

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)
της 8ης Ιουλίου 2003 *

Στην υπόθεση T-132/01,

Euroalliances, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο),

Péchiney électrométallurgie, με έδρα το Courbevoie (Γαλλία),

Vargön Alloys AB, με έδρα το Vargön (Σουηδία),

Ferroatlántica SL, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία),

εκπροσωπούμενες από τους D. Voillemot και O. Prost, avocats,

προσφεύγουσες,

υποστηριζόμενες από το

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από την L. Fraguas Gadea, με τόπο επι-
δόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνον,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον V. Kreuschitz και την S. Meany, επικουρούμενους από τον A. P. Bentley, barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

TNC Kazchrome, με έδρα το Almaty (Καζαχστάν),

και από την

Alloy 2000 SA, με έδρα το Strassen (Λουξεμβούργο),

εκπροσωπούμενες από τους J. E. Flynn, J. Magnin και S. Mills,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης 2001/230/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Φεβρουαρίου 2001, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Βραζιλίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Καζαχστάν, Ρωσίας, Ουκρανίας και Βενεζουέλας (ΕΕ L 84, σ. 36), κατά το μέρος που αφορά εισαγωγές καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Ρωσίας, Ουκρανίας και Καζαχστάν,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους N. Forwood, Πρόεδρο, J. Pitzung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij και M. Βηλαρά, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 26ης Νοεμβρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

I. Το ιστορικό της διαφοράς

1 Στις αρχές της δεκαετίας του '80 άρχισαν να λαμβάνονται μέτρα αντιντάμπινγκ κατά των εισαγωγών σιδηροπυριτίου καταγωγής ορισμένων τρίτων χωρών. Μέτρα όσον αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Βενεζουέλας ελήφθησαν το 1983. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2409/87 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 1987, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Βραζιλίας και για την αποδοχή των δεσμεύσεων που πρότειναν η Italmagnésio SA (Βραζιλία) και η Promsyrio-Import (Σοβιετική Ένωση) (ΕΕ L 219, σ. 24), αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Βραζιλίας και Σοβιετικής Ενώσεως. Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3650/87, το Συμβούλιο επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Βραζιλίας (ΕΕ L 343, σ. 1). Τον Φεβρουάριο του 1990, το Συμβούλιο, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 341/90 (ΕΕ L 38, σ. 1), αποδέχθηκε δεσμεύσεις και επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Ισλαν-

δίας, Νορβηγίας, Σουηδίας, Βενεζουέλας και Γιουγκοσλαβίας, εκτός από εκείνες που γίνονταν στο πλαίσιο πωλήσεων, για εξαγωγή προς την Κοινότητα, από τις εταιρείες των οποίων οι δεσμεύσεις είχαν γίνει δεκτές. Τα μέτρα αυτά συμπληρώθηκαν και επεκτάθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 3359/93 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1993, περί τροποποίησης των μέτρων αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Ρωσίας, Καζαχστάν, Ουκρανίας, Ισλανδίας, Νορβηγίας, Σουηδίας, Βενεζουέλας και Βραζιλίας (ΕΕ L 302, σ. 1). Τα μέτρα που είχαν ληφθεί για τις εισαγωγές προελεύσεως Ισλανδίας, Νορβηγίας και Σουηδίας καταργήθηκαν την 1η Ιανουαρίου 1994 με τον κανονισμό (ΕΚ) 5/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1993, για την κατάργηση των μέτρων αντιντάμπινγκ κατά χωρών της ΕΖΕΣ (ΕΕ L 3, σ. 1).

- 2 Στις 17 Μαρτίου 1994, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 621/94 περί επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Νότιας Αφρικής και Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 77, σ. 48).

- 3 Επί πλέον, οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 3642/92 της 14ης Δεκεμβρίου 1992 (ΕΕ L 369, σ. 1). Ο δασμός αυτός έπαυσε να ισχύει συνεπεία της αποφάσεως 1999/426/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Ιουνίου 1999, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Αιγύπτου και Πολωνίας (ΕΕ L 166, σ. 91), καθόσον η Επιτροπή θεώρησε ότι είναι ελάχιστα πιθανή η επανεμφάνιση ζημίας. Η προσφυγή της προσφεύγουσας Euroalliances κατά της τελευταίας αποφάσεως απορρίφθηκε με την απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουνίου 2001 στην υπόθεση T-188/99, Euroalliances κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. Π-1757, στο εξής: απόφαση Euroalliances I).

- 4 Στις 10 Ιουνίου 1998, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση για την επικείμενη λήξη της ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ που καθιέρωσαν οι κανονισμοί 3359/93 και 621/94 (ΕΕ 1998, C 177, σ. 4).

- 5 Κατόπιν της δημοσίευσής της ανακοινώσεως αυτής, η προσφεύγουσα Euroalliances υπέβαλε, βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), αίτηση επανεξετάσεως των μέτρων των οποίων επέκειτο η λήξη όσον αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Βραζιλίας, Ασιάτικης Δημοκρατίας της Κίνας, Καζαχστάν, Ρωσίας, Ουκρανίας και Βενεζουέλας.
- 6 Θεωρώντας, μετά από διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή, ότι υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για να δικαιολογηθεί η επανεξέταση δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση για την κίνηση τέτοιας διαδικασίας στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (ΕΕ 1998, C 382, σ. 9) και άρχισε έρευνα. Η έρευνα σχετικά με τις πρακτικές ντάμπινγκ κάλυψε την περίοδο μεταξύ 1ης Οκτωβρίου 1997 και 30ής Σεπτεμβρίου 1998 (στο εξής: περίοδος έρευνας). Η εξέταση της ζημίας κάλυψε το χρονικό διάστημα από το 1993 μέχρι το τέλος της περιόδου έρευνας. Για την εξέταση του κοινοτικού συμφέροντος, η Επιτροπή προέβη σε ανάλυση από το 1987 μέχρι την περίοδο έρευνας.
- 7 Σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, τα μέτρα που είχαν ληφθεί κατά των εισαγωγών τις οποίες αφορούσε η αίτηση επανεξετάσεως έμειναν σε ισχύ εν αναμονή του αποτελέσματος της επανεξετάσεως.
- 8 Η έρευνα διήρκησε πάνω από δύο χρόνια, πράγμα που η Επιτροπή εξηγεί με τις δυσκολίες που αντιμετώπισε για τη συλλογή ορισμένων πληροφοριακών στοιχείων, λαμβανομένων υπόψη του μεγάλου αριθμού των σχετικών χωρών και των μεταβολών που επήλθαν στη σύνθεση της Κοινότητας το 1995, και με τις προθεσμίες που δόθηκαν στα μέρη για να εκθέσουν την άποψή τους, λαμβανομένου υπόψη του περιπλόκου της αναλύσεως του κοινοτικού συμφέροντος.

- 9 Με έγγραφο της 28ης Αυγούστου 2000, η Επιτροπή εξέθεσε τα ουσιαώδη περιστατικά και στοιχεία βάσει των οποίων υπήρξε σκέψη να συσταθεί η λήξη της ισχύος των μέτρων (στο εξής: «disclosure document»).
- 10 Στις 21 Φεβρουαρίου 2001, η Επιτροπή έλαβε την απόφαση 2001/230/EK για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Βραζιλίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Καζαχστάν, Ρωσίας, Ουκρανίας και Βενεζουέλας (ΕΕ L 84, σ. 36, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).
- 11 Η απόφαση αυτή εκθέτει ότι η διενεργηθείσα επανεξέταση οδήγησε την Επιτροπή στο συμπέρασμα ότι, προκειμένου περί των εισαγωγών σιδηροπυριτίου προελεύσεως Κίνας, Καζαχστάν, Ρωσίας και Ουκρανίας, η λήξη της ισχύος των μέτρων θα ευνοούσε τη συνέχιση ή την επανεμφάνιση του ντάμπινγκ και της ζημίας. Η αιτιολογική σκέψη 129 της αποφάσεως αυτής έχει ως εξής:

«Υπό το φως των πορισμάτων για την πιθανότητα συνέχισης και επανάληψης της πρακτικής ντάμπινγκ, και των συμπερασμάτων ότι οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, καταγωγής Κίνας, Καζαχστάν, Ρωσίας και Ουκρανίας πρέπει να αυξηθούν σημαντικά εάν καταργηθούν τα μέτρα, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής θα επιδεινωθεί. Παρόλο που είναι δύσκολο να εκτιμηθεί η έκταση αυτής της επιδείνωσης, λαμβανομένων υπόψη των τάσεων προς μείωση των τιμών και της αποδοτικότητας του εν λόγω κλάδου παραγωγής, είναι ωστόσο πιθανόν να επαναληφθεί η ζημία. Όσον αφορά τη Βενεζουέλα, αν καταργηθούν τα μέτρα, δεν είναι πιθανόν να έχει αυτή η κατάργηση σημαντικά επιζήμια αποτελέσματα.»

- 12 Η Επιτροπή εξέτασε στη συνέχεια αν η διατήρηση των μέτρων αντιντάμπινγκ ήταν προς το γενικό συμφέρον της Κοινότητας. Στο πλαίσιο της εν λόγω εκτιμήσεως έλαβε υπόψη διάφορα στοιχεία, και συγκεκριμένα, πρώτον, το γεγονός ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν ήταν σε θέση να επωφεληθεί αρκετά από τα ισχύοντα από το

1987 μέτρα ούτε μπόρεσε να επωφεληθεί, όσον αφορά τα μερίδια της αγοράς, από την παύση των δραστηριοτήτων παλαιών κοινοτικών παραγωγών και, δεύτερον, το γεγονός ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί χάλυβα αναγκάστηκαν να φέρουν το πρόσθετο κόστος από τα μέτρα αντιντάμπινγκ κατά την περίοδο εφαρμογής τους.

- 13 Στις αιτιολογικές σκέψεις 153 και 154 της προσβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή κατέληξε ως εξής:

«(153) Συνεπώς, παρόλο που η ακριβής επίπτωση της λήξεως των μέτρων για τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής δεν είναι σαφής, και παρόλο που η προηγούμενη πείρα δείχνει ότι δεν υπάρχει εγγύηση ότι η διατήρηση των μέτρων θα αποφέρει σημαντικά οφέλη στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, είναι σαφές ότι η βιομηχανία χάλυβα έχει υποστεί μακροπρόθεσμες συσσωρευμένες αρνητικές επιπτώσεις οι οποίες θα παραταθούν αδικαιολόγητα αν διατηρηθούν τα μέτρα.

(154) Ως εκ τούτου, μετά την εκτίμηση της επίπτωσης της συνέχισης ή της λήξεως των μέτρων στα διάφορα εμπλεκόμενα συμφέροντα, όπως απαιτεί το άρθρο 21 του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή συμπέρανε σαφώς ότι η διατήρηση των ισχυόντων μέτρων θα αντέβαινε στα συμφέροντα της Κοινότητας. Συνεπώς θα πρέπει να επιτραπεί η λήξη των μέτρων.»

- 14 Για τους λόγους αυτούς, με το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως περατώθηκε η διαδικασία αντιντάμπινγκ, οπότε έληξε η ισχύς των μέτρων σχετικά με τις υπό εξέταση εισαγωγές.

II. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 16 Ιουνίου 2001, οι προσφεύγουσες άσκησαν την παρούσα προσφυγή.
- 16 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημέρα, ζήτησαν, κυρίως, να διαταχθεί αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά το μέρος που με αυτή περατώθηκε η διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Κίνας, Καζαχστάν, Ρωσίας και Ουκρανίας, και να υποχρεωθεί η Επιτροπή να επαναφέρει τους δασμούς αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τους κανονισμούς 3359/93 και 621/94, επικουρικώς δε, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να απαιτήσει από τους εισαγωγείς σιδηροπυριτίου καταγωγής των ως άνω τεσσάρων χωρών να συστήσουν εγγύηση αντίστοιχη προς τους δασμούς αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τους κανονισμούς 3359/93 και 621/94 και να δηλώνουν τις εισαγωγές τους προς σχετική καταχώρηση, ή, επικουρικότερα, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να απαιτήσει από τους εν λόγω εισαγωγείς να δηλώνουν τις εισαγωγές τους προς σχετική καταχώρηση.
- 17 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου πάλι την ίδια ημέρα, οι προσφεύγουσες ζήτησαν επί πλέον να διεξαχθεί η δίκη με την ταχεία διαδικασία βάσει του άρθρου 76α του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με απόφαση του δευτέρου πενταμελούς τμήματος της 12ης Ιουλίου 2001.
- 18 Με τη διάταξη της 1ης Αυγούστου 2001 στην υπόθεση T-132/01 R, Euroalliances κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. II-2307), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διέταξε οι εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Καζαχστάν, Ρωσίας και Ουκρανίας να καταχωρούνται χωρίς τη σύσταση εγγυήσεως από τους εισαγωγείς.

- 19 Με τη διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 2001 στην υπόθεση C-404/01 P(R), Επιτροπή κατά Euroalliances κ.λπ. (Συλλογή 2001, σ. I-10367), ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου ανείρεσε τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 1ης Αυγούστου 2001 και ανέπεμψε την υπόθεση στο Πρωτοδικείο.
- 20 Με τη διάταξη της 27ης Φεβρουαρίου 2002 στην υπόθεση T-132/01 R, Euroalliances κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2002, σ. II-777), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου απέρριψε την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 21 Με διάταξη του προέδρου του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου της 6ης Νοεμβρίου 2001, έγινε δεκτή η παρέμβαση του Βασιλείου της Ισπανίας υπέρ των προσφευγουσών. Με διάταξη του προέδρου του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου της 7ης Ιανουαρίου 2002, έγιναν δεκτές οι παρεμβάσεις των επιχειρήσεων TNC Kazchrome και Alloy 2000 SA υπέρ της Επιτροπής. Οι προσφεύγουσες ζήτησαν, βάσει του άρθρου 116, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, να μην κοινοποιηθούν στους παρεμβαίνοντες κάποια εμπιστευτικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην αίτησή τους να διεξαχθεί η δίκη με την ταχεία διαδικασία. Παρουσίασαν μια μη εμπιστευτική μορφή αυτού του υπομνήματος. Η κοινοποίηση των δικογράφων στους παρεμβαίνοντες περιορίστηκε στο μη εμπιστευτικό μέρος των εγγράφων αυτών. Οι παρεμβαίνοντες δεν διατύπωσαν αντιρρήσεις σχετικά. Κατέθεσαν τα υπομνήματά τους εντός της προθεσμίας που τάχθηκε προς τούτο.
- 22 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που αφορά εισαγωγές καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Ρωσίας, Ουκρανίας και Καζαχστάν
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

23 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

24 Το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή·
- να δεχθεί τα αιτήματα των προσφευγουσών·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

25 Οι παρεμβαίνουσες TNC Kazchrome και Alloy 2000 SA ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα των παρεμβαινουσών.

III. Σκεπτικό

- 26 Οι προσφεύγουσες διαιρούν τις αιτιάσεις τους σε δύο λόγους ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλουν, αφενός, παράβαση των άρθρων 11, παράγραφος 2, 21 και 6, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας κατά τον καθορισμό του κοινοτικού συμφέροντος και, αφετέρου, προδήλα σφάλματα εκτιμήσεως κατά την ανάλυση του κοινοτικού συμφέροντος. Στην ουσία, οι αιτιάσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο των δύο αυτών λόγων ακυρώσεως μπορούν να καταταγούν σε πέντε ομάδες. Πρώτον, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του κοινοτικού συμφέροντος, έλαβε υπόψη ορισμένα στοιχεία κατά παράβαση των άρθρων 11, παράγραφος 2, και 21 του βασικού κανονισμού (πρώτο έως τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, βλ. πιο κάτω το κεφάλαιο Β). Δεύτερον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον η Επιτροπή αρνήθηκε να οργανώσει συνάντηση των προσφευγουσών με τους χρήστες προς αντιπαράβολή των εκατέρωθεν απόψεων (πέμπτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, βλ. πιο κάτω το κεφάλαιο Γ). Τρίτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να θέσει υπό αμφισβήτηση τα συμπεράσματα ως προς το κοινοτικό συμφέρον στα οποία κατέληξε το Συμβούλιο όταν ελήφθησαν τα μέτρα (πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, βλ. πιο κάτω το κεφάλαιο Α). Τέταρτον, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε διάφορα προφανή σφάλματα εκτιμήσεως κατά την ανάλυση του κοινοτικού συμφέροντος (δεύτερο έως τέταρτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, βλ. πιο κάτω το κεφάλαιο Δ). Τέλος, χωρίς να προβάλλουν ρητώς λόγο ακυρώσεως σχετικά, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι από πολλές απόψεις η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έχει επαρκή αιτιολογία (βλ. πιο κάτω το κεφάλαιο Ε).
- 27 Πρώτα απ' όλα, πρέπει να διερευνηθούν οι αρχές που διέπουν την αξιολόγηση του κοινοτικού συμφέροντος κατά την επανεξέταση μέτρων των οποίων επίκειται η λήξη και, στο πλαίσιο αυτό, να εξεταστεί το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως.

Α — Επί των αρχών που διέπουν την αξιολόγηση του κοινοτικού συμφέροντος κατά την επανεξέταση μέτρων των οποίων επίκειται η λήξη και επί του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

- 28 Αφενός, όσον αφορά το γενικό νομικό πλαίσιο της παρούσας διαφοράς, οι διάδικοι διατύπωσαν, κατά την επιχειρηματολογία τους σχετικά με τους λόγους ακυρώσεως, αποκλίνουσες απόψεις ως προς την ερμηνεία των διατάξεων που διέπουν τις εξουσίες και υποχρεώσεις που έχει εν προκειμένω η Επιτροπή.
- 29 Το Βασίλειο της Ισπανίας, το οποίο άσκησε παρέμβαση υπέρ των προσφευγουσών, θεωρεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται στη γραμματική ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Θεωρεί ότι, από τη στιγμή που προκύπτει πιθανότητα επανεμφάνσεως του ντάμπινγκ και της ζημίας, η Επιτροπή οφείλει να αντλήσει τις συνέπειες που προβλέπει η διάταξη αυτή και ότι η εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής δεν μπορεί να την οδηγήσει στο συμπέρασμα που συνήγαγε εν προκειμένω.
- 30 Όσον αφορά την εξέταση του κοινοτικού συμφέροντος, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι το άρθρο 21 του βασικού κανονισμού σκοπό έχει να καθορίσει ένα αυστηρό πλαίσιο όσον αφορά τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα ενδιαφερόμενα μέρη δύνανται να εκφραστούν και όσον αφορά τα στοιχεία που τα κοινοτικά όργανα δύνανται να λάβουν υπόψη. Υπογραμμίζουν ότι η νέα αυτή διάταξη παρέχει στα κοινοτικά όργανα τη δυνατότητα να μη λάβουν μέτρα αντιντάμπινγκ ακόμη και αν έχει διαπιστωθεί η ύπαρξη ζημιολογίου ντάμπινγκ, πράγμα που είναι μια ιδιαίτερος σοβαρή απόφαση όσον αφορά τις συνέπειες για τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής. Κατά τις προσφεύγουσες, η ελεύθερη ερμηνεία του άρθρου 21 δεν στοιχεί με τις προθέσεις των κρατών μελών τα οποία είχαν την επιθυμία να μην «εξοκέλλει» η

ανάλυση του κοινοτικού συμφέροντος στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, πράγμα που θα έθιγε την αναγκαία χρήση του μέσου αυτού. Οι προσφεύγουσες επικαλούνται εν προκειμένω την αιτιολογική σκέψη 30 του βασικού κανονισμού.

- 31 Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι το άρθρο 21 του βασικού κανονισμού δεν θεσπίστηκε για να προβαίνει η ίδια η Επιτροπή σε εμπεριστατωμένη ανάλυση του κοινοτικού συμφέροντος. Κατ' αυτές, η εμπεριστατωμένη αυτή ανάλυση πρέπει να απορρέει από τους σχετικούς ισχυρισμούς και τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία των ενδιαφερομένων μερών. Διατείνονται ότι στο πλαίσιο αυτό το βάρος αποδείξεως έχουν ειδικά οι χρήστες. Κατά τις προσφεύγουσες, οι συμπληρωματικές αναλύσεις στις οποίες ενδέχεται να προβεί η Επιτροπή μπορούν να χρησιμεύσουν μόνο για να εξακριβωθούν οι ισχυρισμοί και τα αποδεικτικά στοιχεία των ενδιαφερομένων μερών.
- 32 Αφετέρου, προς στήριξη του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν ότι το Συμβούλιο, όταν έλαβε τα μέτρα που απετέλεσαν το αντικείμενο της επίμαχης επανεξετάσεως, συνήγαγε ότι ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας να επιβληθούν μέτρα αντιντάμπινγκ έχοντας λάβει ως γνώμονα ιδίως τις συνέπειες των μέτρων στους χρήστες. Θεωρούν ότι η Επιτροπή μπορούσε να θέσει υπό αμφισβήτηση τα συμπεράσματα αυτά μόνον αν νέα στοιχεία επέτρεπαν τη σκέψη ότι τα μέτρα αυτά είχαν ασυνήθιστες αρνητικές συνέπειες για τους χρήστες. Οι προσφεύγουσες σημειώνουν ότι η Επιτροπή θεώρησε, στο πλαίσιο του «disclosure document» της 28ης Αυγούστου 2000, ότι υφίστατο νέα κατάσταση για τους χρήστες καθόσον είχε αυξηθεί το μέρος που το κόστος του σιδηροπυριτίου αντιπροσώπευε στο κόστος παραγωγής των χρηστών, αλλά η Επιτροπή δεν διατήρησε τη συλλογιστική αυτή κατόπιν των επιχειρημάτων που οι προσφεύγουσες ανέπτυξαν συναφώς. Εξ αυτού οι προσφεύγουσες συνάγουν ότι, εφόσον το μέρος που το κόστος του σιδηροπυριτίου αντιπροσώπευε στο κόστος παραγωγής των χρηστών έμεινε το ίδιο κατά την περίοδο εντός της οποίας ίσχυσαν τα μέτρα, δεν υφίστατο βάσιμος λόγος να διαφοροποιηθεί η Επιτροπή από τα συμπεράσματα του Συμβουλίου. Επί πλέον, οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλεστεί ένα δήθεν σωρευτικό αποτέλεσμα των μέτρων για να δικαιολογήσει τη λήξη της ισχύος τους.
- 33 Η Επιτροπή αμφισβητεί τον ισχυρισμό των προσφευγουσών ότι, όταν πρόκειται για ανάλυση του κοινοτικού συμφέροντος, έχει στην ουσία παθητικό ρόλο, ο οποίος περιορίζεται στην εξακρίβωση των ισχυρισμών και αποδεικτικών στοιχείων των

ενδιαφερομένων μερών. Η Επιτροπή θεωρεί ότι έχει καθήκον αντικειμενικότητας και επιμέλειας σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοικήσεως. Εξ αυτών συνάγει ότι δεν οφείλει να εξετάζει μόνον τα αποδεικτικά στοιχεία που ενδεχομένως της προσκομίστηκαν από τα ενδιαφερόμενα μέρη.

34 Οι παρεμβαίνουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή έχει σημαντικό περιθώριο εκτίμησης για να αποφασίσει αν υφίσταται κοινοτικό συμφέρον να συνεχιστούν οι δασμοί αντιντάμπινγκ.

35 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η εκτίμηση στην οποία προβαίνει κατά τη στάθμιση των διαφόρων συγκρουόμενων συμφερόντων αφορά αναγκαστικά το μέλλον και μπορεί να εξελιχθεί εντός της πενταετίας κατά την οποία συνήθως μένουν σε ισχύ τα μέτρα.

2. Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

α) Επί της ερμηνείας των άρθρων 11, παράγραφος 2, και 21 του βασικού κανονισμού

36 Κατά το άρθρο 11, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, η ισχύς ενός μέτρου αντιντάμπινγκ λήγει πέντε έτη μετά τη λήψη του «εκτός αν η επανεξέταση οδήγησε στο συμπέρασμα ότι τυχόν λήξη της ισχύος του μέτρου είναι πιθανόν να οδηγήσει στη συνέχιση ή στην επανάληψη του ντάμπινγκ και της ζημίας».

- 37 Από το κείμενο αυτό προκύπτει πρώτα απ' όλα ότι η λήξη της ισχύος ενός μέτρου μετά την πενταετία είναι ο κανόνας, ενώ η διατήρησή του αποτελεί εξαίρεση. Στη συνέχεια, από το ίδιο κείμενο προκύπτει ότι η διατήρηση ενός μέτρου εξαρτάται από το αποτέλεσμα της εκτιμήσεως των συνεπειών της λήξεως της ισχύος του, και επομένως από μια πρόβλεψη που στηρίζεται σε υποθέσεις ως προς μελλοντικές εξελίξεις της σχετικής αγοράς. Τέλος, από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι απλώς και μόνον κάποια δυνατότητα να συνεχιστεί ή να επανεμφανιστεί η ζημία δεν αρκεί για να δικαιολογηθεί η διατήρηση ενός μέτρου, καθόσον η διατήρηση αυτή εξαρτάται από το να διαπιστωθεί με θετική απόφαση των αρμοδίων αρχών, κατόπιν έρευνας, η πιθανότητα συνεχίσεως ή επανεμφανίσεως της ζημίας (προαναφερθείσα απόφαση Euroalliances I, σκέψεις 41, 42 και 57).
- 38 Το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού δεν αναφέρει ρητώς το κοινοτικό συμφέρον μεταξύ των προϋποθέσεων για τη διατήρηση της ισχύος ενός μέτρου του οποίου επίκειται η λήξη.
- 39 Παρά ταύτα, το άρθρο 11, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι η επανεξέταση των μέτρων των οποίων επίκειται η λήξη πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού αυτού που αφορούν τις διαδικασίες και τη διεξαγωγή των ερευνών. Επί πλέον, το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού ορίζει:
- «Για όλες τις επανεξετάσεις και τις έρευνες που διεξάγονται για το θέμα της επιστροφής δυνάμει του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εφαρμόζει, υπό τον όρο ότι δεν έχει επέλθει μεταβολή των συνθηκών, την ίδια μέθοδο που έχει εφαρμοσθεί και για την έρευνα που οδήγησε στην επιβολή του δασμού, λαμβανομένου δεόντως υπόψη του άρθρου 2, και ιδιαίτερα των παραγράφων 11 και 12 του εν λόγω άρθρου, όπως επίσης των διατάξεων του άρθρου 17.»
- 40 Από τις διατάξεις αυτές μπορεί να συναχθεί ότι τηρουμένων των αναλογιών οι προϋποθέσεις για τη διατήρηση της ισχύος ενός μέτρου του οποίου επίκειται η λήξη είναι ίδιες με εκείνες για τη λήψη νέων μέτρων.

41 Εν προκειμένω, το άρθρο 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, ορίζει:

«Όταν από τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν διαπιστωθεί τελικώς, προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ και ότι εξ αυτού προκαλείται ζημία, καθώς και ότι το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει επέμβαση σύμφωνα με το άρθρο 21, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με απλή πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και μετά από διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής, επιβάλλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ.»

42 Κατά συνέπεια, η προϋπόθεση του κοινοτικού συμφέροντος η οποία προβλέπεται από τα άρθρα 9, παράγραφος 4, και 21 του βασικού κανονισμού πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και όταν το ζήτημα είναι αν στο πλαίσιο επανεξετάσεως θα διατηρηθούν σε ισχύ μέτρα των οποίων επίκειται η λήξη.

43 Εν προκειμένω, πρέπει να επισημανθεί ότι η λήψη μέτρων αντιντάμπινγκ έχει προαιρετικό χαρακτήρα ο οποίος απορρέει ιδίως από το άρθρο 1, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, κατά το οποίο:

«Δασμός αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προκαλεί ζημία».

44 Από το σύνολο των πιο πάνω διατάξεων προκύπτει ότι ο βασικός κανονισμός δεν παρέχει στον καταγγέλλοντα κοινοτικό κλάδο παραγωγής δικαίωμα να ληφθούν προστατευτικά μέτρα, ακόμη και αν έχουν αποδειχθεί η ύπαρξη ντάμπινγκ και η ύπαρξη ζημίας. Ομοίως, ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν έχει δικαίωμα να διατηρηθεί ένα μέτρο του οποίου επίκειται η λήξη, ακόμη και αν έχει διαπιστωθεί η πιθανότητα να συνεχιστούν ή να επανεμφανιστούν το ντάμπινγκ και η ζημία.

Συγκεκριμένα, τέτοια μέτρα μπορούν να επιβληθούν ή διατηρηθούν μόνον όταν έχει επί πλέον διαπιστωθεί, σύμφωνα με τα άρθρα 9, παράγραφος 4, και 21 του βασικού κανονισμού, ότι δικαιολογούνται με γνώμονα το κοινοτικό συμφέρον.

- 45 Εν προκειμένω, η Επιτροπή οφείλει πρώτα, κατά το άρθρο 9, παράγραφοι 2 και 4, του βασικού κανονισμού, να εξετάσει το κοινοτικό συμφέρον και να καθορίσει, μετά από διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή, αν είναι αναγκαίο να ενεργήσει.
- 46 Λεπτομερείς κανόνες που διέπουν την εξέταση του κοινοτικού συμφέροντος περιλαμβάνονται στο άρθρο 21 του βασικού κανονισμού, του οποίου οι μεν παράγραφοι 2 έως 7 διευκρινίζουν τους εφαρμοστέους διαδικαστικούς κανόνες, η δε παράγραφος 1 ορίζει:

«Κάθε συμπέρασμα σχετικά με το κατά πόσον το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει παρέμβαση πρέπει να βασίζεται σε συνολική εκτίμηση όλων των ποικίλων συμφερόντων, συμπεριλαμβανομένων των συμφερόντων της εγχώριας βιομηχανίας, των χρηστών και των καταναλωτών η διατύπωση οποιουδήποτε συμπεράσματος βάσει του παρόντος άρθρου είναι δυνατή μόνον εφόσον έχει παρασχεθεί σε όλα τα μέρη η δυνατότητα να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους, όπως προβλέπει η παράγραφος 2. Κατά την παραπάνω εξέταση, αποδίδεται ιδιαίτερη σημασία στην ανάγκη εξάλειψης των φαινομένων νόθευσης των συναλλαγών που προκαλούν οι επιζήμιες πρακτικές ντάμπινγκ και αποκατάστασης γνήσιου ανταγωνισμού. Τα μέτρα που έχουν προσδιορισθεί με βάση τις διαπιστώσεις για το ντάμπινγκ και τη ζημία είναι δυνατό να μην επιβάλλονται, σε περίπτωση που οι αρχές, με βάση όλες τις προσκομισθείσες πληροφορίες, καταλήγουν με ασφάλεια στο συμπέρασμα ότι η επιβολή των εν λόγω μέτρων δεν εξυπηρετεί το συμφέρον της Κοινότητας.»

- 47 Η εξέταση του κοινοτικού συμφέροντος σύμφωνα με τη διάταξη αυτή απαιτεί αξιολόγηση των πιθανών συνεπειών τόσο της εφαρμογής όσο και της μη εφαρμογής των σχεδιαζόμενων μέτρων για το συμφέρον του κοινοτικού κλάδου παραγωγής και για τα άλλα εμπλεκόμενα συμφέροντα, ιδίως εκείνα των διαφόρων μερών που

αναφέρει το άρθρο 21 του βασικού κανονισμού. Η αξιολόγηση αυτή συνεπάγεται πρόβλεψη στηριζόμενη σε υποθέσεις σχετικά με μελλοντικές εξελίξεις, η οποία καθιστά αναγκαία την εκτίμηση περιπλόκων οικονομικών καταστάσεων.

- 48 Επί πλέον, η εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος απαιτεί στάθμιση των συμφερόντων των διαφόρων ενδιαφερομένων μερών και του γενικού συμφέροντος, οπότε απορρέει από επιλογή οικονομικής πολιτικής. Εν προκειμένω, η τελευταία περίοδος της παραγράφου 1 του άρθρου 21, κατά την οποία οι αρχές μπορούν να μην εφαρμόσουν τα μέτρα όταν οι ίδιες «καταλήγουν με ασφάλεια στο συμπέρασμα ότι η επιβολή των εν λόγω μέτρων δεν εξυπηρετεί το συμφέρον της Κοινότητας», υποχρεώνει ιδίως την Επιτροπή να καθιστά διαφανή την πιο πάνω στάθμιση συμφερόντων και να δικαιολογεί τα συμπεράσματά της, εκθέτοντας τα πραγματικά στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η δικαιολόγηση της απόφασής της και τις νομικές σκέψεις που την οδήγησαν να λάβει την απόφαση αυτή. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή οφείλει να αιτιολογήσει την εκτίμησή της κατά τρόπο αρκούντως συγκεκριμένο και εμπειροστατωμένο για να παρέχει στο Πρωτοδικείο τη δυνατότητα να ασκεί πραγματικό δικαστικό έλεγχο επί του καθορισμού αυτού.

- 49 Υπό τις συνθήκες αυτές, του κοινοτικού δικαστή έργο είναι, όταν εκδικάζει προσφυγή περί ακυρώσεως απόφασής της Επιτροπής με την οποία περατώθηκε διαδικασία αντιντάμπινγκ για λόγους που ανάγονται στο κοινοτικό συμφέρον, να εξακριβώνει αν τηρήθηκαν οι διαδικαστικοί κανόνες, αν είναι ακριβή τα πραγματικά περιστατικά που ελήφθησαν υπόψη για να γίνει η αμφισβητούμενη επιλογή, αν δεν υπάρχουν νομικά σφάλματα ή πρόδηλα σφάλματα κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή αν δεν υφίσταται κατάχρηση εξουσίας (βλ., κατ' αναλογία, την απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1992, C-179/87, Sharp Corporation κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1635, σκέψη 58, και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Οκτωβρίου 1998, T-2/95, Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-3939, σκέψη 292).

- 50 Αντιθέτως, δεν είναι έργο του κοινοτικού δικαστή να υποκαταστήσει την εκτίμηση στην οποία προέβησαν τα αρμόδια όργανα κατά την επιλογή αυτή.

- 51 Στο πλαίσιο του δικαστικού του ελέγχου, έργο του κοινοτικού δικαστή είναι να εξακριβώσει, μεταξύ άλλων, αν η Επιτροπή τήρησε τους διαδικαστικούς κανόνες που περιέχονται στο άρθρο 21, παράγραφοι 2 έως 7, του βασικού κανονισμού.
- 52 Οι αρχές που διέπουν τη διαδικασία αυτή διατυπώνονται στο άρθρο 21, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, το οποίο ορίζει:

«Προκειμένου να δημιουργηθούν οι κατάλληλες προϋποθέσεις ώστε οι αρχές να μπορούν να λάβουν υπόψη τους όλες τις απόψεις και όλα τα στοιχεία, πριν αποφασίσουν αν η επιβολή μέτρων εξυπηρετεί ή όχι το συμφέρον της Κοινότητας, παρέχεται το δικαίωμα στους καταγγέλλοντες, στους εισαγωγείς και τις αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις και σε αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των χρηστών και των καταναλωτών να αναγγελθούν εντός της προθεσμίας που τάσσεται στην ανακοίνωση για την έναρξη έρευνας αντιντάμπινγκ και να προσκομίσουν πληροφορίες στην Επιτροπή. Τα στοιχεία αυτά ή κατάλληλη περίληψη αυτών διατίθενται στα λοιπά μέρη που ορίζονται στο παρόν άρθρο, τα οποία έχουν το δικαίωμα να διατυπώνουν απόψεις και παρατηρήσεις σχετικά με τα στοιχεία αυτά.»

- 53 Από το κείμενο του άρθρου 21, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι οι διαδικαστικοί κανόνες του άρθρου αυτού σκοπό έχουν να εξασφαλίσουν εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος με βάση τα κατά το δυνατόν πληρέστερα, αντιπροσωπευτικότερα και πιο αξιόπιστα στοιχεία, επί των οποίων όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν τη δυνατότητα να εκθέσουν την άποψή τους. Οι διατάξεις αυτές έχουν ειδικά ως αντικείμενο να καθορίσουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η Επιτροπή υποχρεούται να λάβει υπόψη τα πληροφοριακά στοιχεία που προσκομίστηκαν από τα ενδιαφερόμενα μέρη τα οποία αναφέρει η ίδια παράγραφος.
- 54 Αντιθέτως, οι διατάξεις αυτές δεν έχουν σκοπό να απαγορεύσουν στην Επιτροπή να λάβει υπόψη άλλα στοιχεία, ικανά να ασκήσουν επιρροή για την εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος, που δεν περιήλθαν σε γνώση της Επιτροπής κατά τον τρόπο που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 21 του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, της Επιτροπής έργο είναι να καθορίσει κατά τον αντικειμενικότερο δυνατό

τρόπο αν ένα προστατευτικό μέτρο υπηρετεί το κοινοτικό συμφέρον. Εν προκειμένω, η Επιτροπή έχει όχι μόνον δικαίωμα, αλλά και υποχρέωση να προβεί σε συνολική εκτίμηση της καταστάσεως της αγοράς την οποία αφορούν τα μέτρα και των άλλων αγορών στις οποίες τα μέτρα αυτά παράγουν τα αποτελέσματά τους. Τούτο συνεπάγεται ότι η Επιτροπή δύναται να λάβει υπόψη κάθε στοιχείο που μπορεί να ασκήσει επιρροή για την εκτίμησή της, ανεξαρτήτως της πηγής του, υπό την προϋπόθεση ότι η Επιτροπή βεβαιώνεται για τον αντιπροσωπευτικό και αξιόπιστο χαρακτήρα του.

β) Επί του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

- 55 Εν προκειμένω, η εξέταση του κοινοτικού συμφέροντος έγινε στο πλαίσιο επανεξετάσεως μέτρων των οποίων επέκειτο η λήξη. Πάντως, η διαδικασία επανεξετάσεως μέτρων των οποίων επίκειται η λήξη διακρίνεται από τη διαδικασία για τη λήψη νέων μέτρων λόγω του ότι, στην περίπτωση της επανεξετάσεως, το κοινοτικό συμφέρον έχει ήδη εκτιμηθεί τότε που ελήφθησαν για πρώτη φορά τα μέτρα, και από την εξέταση αυτή διαπιστώθηκε ότι η λήψη των μέτρων υπηρετεί το κοινοτικό συμφέρον.
- 56 Ωστόσο, από τα πιο πάνω δεν προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα, στο πλαίσιο της επανεξετάσεως, δεσμεύονται από τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με το κοινοτικό συμφέρον όταν για πρώτη φορά ελήφθησαν τα μέτρα.
- 57 Ειδικότερα, ο βασικός κανονισμός λαμβάνει ως αφετηρία την αρχή ότι η διάρκεια των μέτρων περιορίζεται σε πέντε χρόνια, οπότε η διατήρησή τους μετά τη λήξη του χρονικού αυτού διαστήματος αποτελεί εξαίρεση. Ο κανόνας αυτός δικαιολογείται όχι μόνον από την τήρηση του άρθρου 11 της Συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103, στο εξής: Συμφωνία αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ), αλλά και από τη σκέψη ότι

μετά κάποιο χρονικό διάστημα ενδέχεται να είναι σκόπιμη νέα εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος. Συγκεκριμένα, τα στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε η εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος μπορούν να μεταβληθούν κατά την εφαρμογή των μέτρων, ιδίως λόγω των αποτελεσμάτων των μέτρων αυτών.

- 58 Νέα στάθμιση των συγκρουομένων συμφερόντων για να εκτιμηθεί το κοινοτικό συμφέρον προκειμένου να καθοριστεί αν τα μέτρα μπορούν να διατηρηθούν πέραν της πενταετίας για την οποία ελήφθησαν είναι αναγκαία όχι μόνον όταν, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, τα αποτελέσματα των μέτρων είναι ιδιαιτέρως αρνητικά για τους χρήστες ή η εξέλιξη της σχετικής αγοράς κατά την εφαρμογή των μέτρων είναι διαφορετική από εκείνη που προβλέφθηκε όταν ελήφθησαν τα μέτρα. Ακόμη και αν τα αποτελέσματα των μέτρων στοιχούν πλήρως με τις προβλέψεις των κοινοτικών οργάνων, τούτο δεν αναιρεί ότι τα διάφορα συγκρουόμενα συμφέροντα σταθμίστηκαν αρχικώς με την προοπτική ότι τα μέτρα θα διαρκέσουν επί περιορισμένο χρόνο. Κατά συνέπεια, η αρχική αυτή στάθμιση εξ ορισμού δεν έχει πια άμεση επιρροή όταν το ζήτημα είναι αν τα μέτρα θα διατηρηθούν πέραν του χρονικού διαστήματος που είχε προβλεφθεί αρχικώς.
- 59 Πρέπει να προστεθεί ότι, στην περίπτωση της επανεξετάσεως μέτρων των οποίων επίκειται η λήξη, βρισκόμαστε σε μια κατάσταση όπου ισχύουν προστατευτικά μέτρα. Κατά συνέπεια, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν συγκεκριμένα και εξακριβώσιμα στοιχεία όσον αφορά τις συνέπειες που είχαν τα μέτρα από τότε που τέθηκαν σε ισχύ. Τα στοιχεία αυτά μπορούν να διευκολύνουν την ανάλυση του κοινοτικού συμφέροντος σε σχέση με την εξέταση που πρέπει να γίνει στο πλαίσιο έρευνας προκειμένου να ληφθούν νέα μέτρα, κατά την οποία έρευνα δεν είναι διαθέσιμα τέτοια στοιχεία. Παρά ταύτα, τα στοιχεία αυτά δεν αντικαθιστούν ούτε την ανάλυση των μελλοντικών αποτελεσμάτων της διατηρήσεως των μέτρων, ή της λήξεως της ισχύος τους, με γνώμονα το κοινοτικό συμφέρον ούτε τη στάθμιση των συμφερόντων στην οποία πρέπει να προβούν τα κοινοτικά όργανα.
- 60 Επομένως, η Επιτροπή όφειλε να προβεί σε νέα ανάλυση του κοινοτικού συμφέροντος στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξετάσεως των σχετικών μέτρων. Εξ άλλου, η έκταση του δικαστικού ελέγχου της πιο πάνω εκτιμήσεως του κοινοτικού συμφέροντος δεν μεταβάλλεται από το γεγονός ότι η ανάλυση έλαβε χώρα στο πλαίσιο επανεξετάσεως. Από όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

B — *Επί των τεσσάρων πρώτων σκελών του πρώτου λόγου ακυρώσεως*

1. *Επί του πρώτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 11, παράγραφος 2, και 21 του βασικού κανονισμού λόγω του ότι για την ανάλυση του κοινοτικού συμφέροντος ελήφθη υπόψη το χρονικό διάστημα από το 1987*

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 61 Οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από το Βασίλειο της Ισπανίας, θεωρούν ότι η περιεχόμενη στην προσβαλλόμενη απόφαση ανάλυση της καταστάσεως του κοινοτικού κλάδου παραγωγής είναι εσφαλμένη λόγω του ότι ελήφθη υπόψη το χρονικό διάστημα από το 1987 μέχρι την περίοδο έρευνας. Προβάλλουν ότι η Επιτροπή έπρεπε να λάβει ως σημείο αφετηρίας την κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής όταν ελήφθησαν τα μέτρα που επανεξετάστηκαν, δηλαδή τον Δεκέμβριο του 1993 και τον Φεβρουάριο του 1994.
- 62 Ισχυρίζονται ότι η χρησιμοποίηση του χρονικού διαστήματος πριν από τη λήψη των μέτρων αντίκειται στην πρακτική της Επιτροπής σχετικά με τις επανεξετάσεις δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Εξ αυτού συνάγουν ότι η Επιτροπή περιέλαβε επίτηδες το χρονικό διάστημα από το 1987 στην περίοδο έρευνας για να μην ανανεώσει τα μέτρα και έτσι να καταδικάσει τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής.
- 63 Στο υπόμνημα απαντήσεως, οι προσφεύγουσες προσθέτουν ότι τα ερωτηματολόγια που απεστάλησαν στους κοινοτικούς παραγωγούς και στους χρήστες είχαν ως σκοπό ειδικά να ληφθούν πληροφοριακά στοιχεία για το χρονικό διάστημα από το 1994 μέχρι την περίοδο έρευνας. Θεωρούν ότι, εφόσον η Επιτροπή επεδίωξε να λάβει πληροφοριακά στοιχεία μόνο για το χρονικό διάστημα μετά το 1994, το γεγονός ότι ελήφθη υπόψη το προηγούμενο χρονικό διάστημα υπερβαίνει το πλαίσιο αναλύσεως που οριοθετείται αυστηρώς από το άρθρο 21 του βασικού κανονισμού.

- 64 Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι η Επιτροπή έπρεπε να εξετάσει χωριστά τα χρονικά διαστήματα μεταξύ του 1987 και του 1993 και μεταξύ του 1993/1994 και της περιόδου έρευνας. Αν είχε ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο, η Επιτροπή θα είχε συναγάγει ότι η κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής είχε υποβαθμιστεί κατά το πρώτο από τα χρονικά αυτά διαστήματα και απαιτούσε τη λήψη ενισχυμένων ή πρόσθετων μέτρων, ενώ είχε βελτιωθεί από τότε που ελήφθησαν τα μέτρα που αφορά η παρούσα επανεξέταση.
- 65 Επικουρικώς, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η συλλογιστική της Επιτροπής στηρίζεται σε πλάνη περί τα πράγματα, καθόσον η Επιτροπή παρέβλεψε ότι εν προκειμένω το έτος 1987 δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως έτος αναφοράς.
- 66 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τις παρεμβαίνουσες, διατείνεται ότι το άρθρο 21 του βασικού κανονισμού δεν τάσσει κανένα χρονικό όριο σχετικά με τα στοιχεία που η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει υπόψη κατά τον καθορισμό του κοινοτικού συμφέροντος. Θεωρούν ότι ήταν καθήκον της Επιτροπής να εξετάσει τις συνέπειες των σχετικών με το ίδιο προϊόν μέτρων αντιντάμπινγκ που ίσχυαν από το 1987, προκειμένου να διαμορφώσει βάσιμη συλλογιστική σχετικά με τα μελλοντικά αποτελέσματα.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 67 Όταν πρόκειται να εκτιμηθεί μια περίπλοκη οικονομική κατάσταση, η Επιτροπή έχει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση του κοινοτικού συμφέροντος. Επομένως, ο κοινοτικός δικαστής πρέπει να περιορίζει τον έλεγχό του στην εξακριβωση αν τηρήθηκαν οι διαδικαστικοί κανόνες, αν είναι ακριβή τα πραγματικά περιστατικά που ελήφθησαν υπόψη για να γίνει η αμφισβητούμενη επιλογή, αν δεν υπάρχουν προδήλα σφάλματα κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών και αν δεν υφίσταται κατάχρηση εξουσίας (βλ., κατ' αναλογία, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Οκτωβρίου 1999, T-210/95, ΕFMA κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. ΙΙ-3291, σκέψη 57).

- 68 Η εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής αφορά και τα στοιχεία που η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη για να αξιολογήσει τις συνέπειες των μέτρων για τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής και για τις άλλες ομάδες των οποίων τα συμφέροντα ασκούν επιρροή για την αξιολόγηση του κοινοτικού συμφέροντος. Εν προκειμένω, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως προδήλως εσφαλμένη η σκέψη της Επιτροπής ότι ήταν χρήσιμο για την ανάλυσή της να συγκρίνει με την προηγούμενη κατάσταση την κατάσταση κατά την εφαρμογή των μέτρων των οποίων επέκειτο η λήξη. Συγκεκριμένα, μια πλήρης ανάλυση των στοιχείων του παρελθόντος, περιλαμβανομένων εκείνων που αφορούν το χρονικό διάστημα πριν από τη λήψη των μέτρων, δεν μπορεί παρά να ενισχύσει το κύρος της κατά πρόβλεψη εκτιμήσεως του κοινοτικού συμφέροντος στην οποία η Επιτροπή οφείλει να προβεί στο πλαίσιο της επανεξετάσεως.
- 69 Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι η Επιτροπή ακολούθησε πρακτική που αποκλίνει από άλλες διαδικασίες επανεξετάσεως δεν θίγει το κύρος της προσεγγίσεως στην οποία η Επιτροπή προέβη εν προκειμένω.
- 70 Το γεγονός ότι τα ερωτηματολόγια που απεστάλησαν στους κοινοτικούς παραγωγούς και στους χρήστες αφορούσαν μόνον το χρονικό διάστημα από το 1994 ούτε και αυτό εμποδίζει να ληφθούν υπόψη τα στοιχεία ως προς την παλαιότερη περίοδο τα οποία διέθετε η Επιτροπή λόγω των ερευνών της για την επιβολή των σχετικών δασμών. Συγκεκριμένα, όπως σημειώθηκε πιο πάνω στη σκέψη 54, οι διαδικαστικοί κανόνες που περιέχονται στο άρθρο 21 του βασικού κανονισμού δεν απαγορεύουν στην Επιτροπή να λάβει υπόψη στοιχεία, ικανά να ασκήσουν επιρροή για την εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος, που δεν περιήλθαν σε γνώση της κατά τον τρόπο που προβλέπει το άρθρο αυτό. Αντιθέτως, οι κανόνες αυτοί απαιτούν να έχουν όλα τα μέρη τη δυνατότητα να εκθέσουν την άποψή τους σχετικά με τα στοιχεία αυτά. Πάντως, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη μπόρεσαν να λάβουν γνώση των στοιχείων αυτών κατά τη διαδικασία επανεξετάσεως και ότι είχαν την ευκαιρία να τα σχολιάσουν.
- 71 Στο πλαίσιο του παρόντος σκέλους του λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες επικρίνουν επί πλέον την ανάλυση των στοιχείων στην οποία προέβη η Επιτροπή. Οι

αιτιάσεις αυτές πρέπει να εξεταστούν πιο κάτω, μαζί με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλονται πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως. Κατά συνέπεια, υπό την επιφύλαξη της εξετάσεως των τελευταίων στοιχείων, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

2. Επί του δευτέρου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 21, παράγραφοι 2 και 5, του βασικού κανονισμού λόγω του ότι ελήφθησαν υπόψη εκπρόθεσμες παρατηρήσεις των χρηστών

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

72 Οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από το Βασίλειο της Ισπανίας, προσάπτουν στην Επιτροπή ότι, με το να χρησιμοποιήσει παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν από χρήστες εκτός της προθεσμίας που τάχθηκε με την ανακοίνωση για την κίνηση της διαδικασίας επανεξετάσεως, παρέβη το άρθρο 21, παράγραφοι 2 και 5, του βασικού κανονισμού. Υπενθυμίζουν ότι η ανακοίνωση για την κίνηση της διαδικασίας επανεξετάσεως είχε καθορίσει τη 19η Ιανουαρίου 1999 ως προθεσμία για να αναγγελθούν τα διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη και να προσκομίσουν στην Επιτροπή πληροφοριακά στοιχεία προκειμένου να εκτιμηθεί το κοινοτικό συμφέρον. Σημειώνουν ότι τόσο οι προαιρετικές παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν από δύο ενώσεις και από μία εταιρία όσο και οι απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο που απέστειλε η Επιτροπή στους χρήστες κατατέθηκαν μετά τις 19 Ιανουαρίου 1999, με καθυστέρηση 23 έως 87 ημερών. Κατά συνέπεια, θεωρούν ότι στο πλαίσιο της αναλύσεως της η Επιτροπή δεν έπρεπε να λάβει υπόψη τις εν λόγω παρατηρήσεις και απαντήσεις.

73 Οι προσφεύγουσες επικρίνουν την Επιτροπή για το ότι απέστειλε το ερωτηματολόγιο της στους χρήστες στις 9 Φεβρουαρίου 1999, τάσσοντας προθεσμία απαντήσεως στις 11 Μαρτίου 1999, ενώ η 19η Ιανουαρίου 1999 ήταν η γενική προθεσμία την οποία προέβλεπε η ανακοίνωση για την κίνηση της διαδικασίας. Θεωρούν ότι η πρακτική της Επιτροπής να αποστέλλει τα ερωτηματολόγια των χρηστών μετά την αποστολή των ερωτηματολογίων που προορίζονταν για τους παραγωγούς, τους εξαγωγείς και τους εισαγωγείς είναι αντίθετη προς το άρθρο 21 του βασικού κανο-

νισμού το οποίο σκοπό έχει να καθορίσει με αυστηρότητα στο πλαίσιο για τις διαδικαστικές προθεσμίες. Οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή και το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται κατά μεγάλο μέρος σε στοιχεία τα οποία παρασχέθηκαν από την ένωση *Wirtschaftsvereinigung Stahl*. Υποστηρίζουν ότι αυτό καθ' αυτό το έγγραφο που η ένωση αυτή απέστειλε εντός της προθεσμίας που τάχθηκε από την Επιτροπή για τις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο δεν μπορεί να θεωρηθεί απάντηση, αλλά πρέπει να αντιμετωπιστεί ως εμφανώς εκπρόθεσμη προαιρετική παρατήρηση.

- 74 Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι το γεγονός ότι οι χρήστες ή οι εισαγωγείς δεν τήρησαν τις αυστηρές προθεσμίες του άρθρου 21 για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους έθιξε τους καταγγέλλοντες, καθόσον κατέστησε δύσκολο γι' αυτούς να γνωρίσουν εγκαίρως τις παρατηρήσεις αυτές.
- 75 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τις παρεμβαίνουσες, θεωρεί ότι ουδόλως ήταν υποχρεωμένη να απορρίψει τις παρατηρήσεις που κατατέθηκαν εκτός της προθεσμίας που τάχθηκε με την ανακοίνωση για την κίνηση της διαδικασίας, αρκεί το γεγονός ότι ελήφθησαν υπόψη να μην έβλαψε τη διαδικασία ούτε να δημιουργησε διακρίσεις μεταξύ των μερών.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 76 Το άρθρο 21, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού παρέχει, μεταξύ άλλων, στις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των χρηστών και των καταναλωτών το δικαίωμα να αναγγεληθούν και να προσκομίσουν στην Επιτροπή πληροφοριακά στοιχεία εντός της προθεσμίας που τάσσει η ανακοίνωση για την έναρξη της έρευνας αντιντάμπινγκ.
- 77 Το άρθρο 21, παράγραφος 5, ορίζει ότι «η Επιτροπή εξετάζει όλες τις πληροφορίες που της έχουν υποβληθεί με τον προσήκοντα τρόπο».

- 78 Όπως προεκτέθηκε στις σκέψεις 53 και 54, οι διατάξεις του άρθρου 21, παράγραφοι 2 έως 5, του βασικού κανονισμού υποχρεώνουν την Επιτροπή να λάβει υπόψη τα πληροφοριακά στοιχεία που προσκομίστηκαν από τα ενδιαφερόμενα μέρη υπό τις συνθήκες που καθορίζουν οι διατάξεις αυτές, αλλά δεν έχουν σκοπό να απαγορεύσουν στην Επιτροπή να λάβει υπόψη άλλα στοιχεία που ασκούν επιρροή, ακόμη και αν αυτά δεν περιήλθαν σε γνώση της Επιτροπής κατά τον τρόπο που προβλέπεται.
- 79 Επομένως, δεν είναι παράνομο να αποστέλλει η Επιτροπή ερωτηματολόγια σε χρήστες και στις ενώσεις τους, ακόμη και αν το άρθρο 21 δεν της παρέχει ρητώς την εξουσία αυτή. Συγκεκριμένα, η πρακτική της αποστολής τέτοιων ερωτηματολογίων στοιχεί με την αρχή της χρηστής διοικήσεως και με τον σκοπό του άρθρου 21, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.
- 80 Ελλείπει διατάξεων που διέπουν ρητώς την αποστολή τέτοιων ερωτηματολογίων, η Επιτροπή έχει διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τη σκοπιμότητα της αποστολής των πιο πάνω ερωτηματολογίων, όσον αφορά την επιλογή των αποδεκτών και όσον αφορά τα της σχετικής αποστολής. Η διακριτική αυτή ευχέρεια της παρέχει και τη δυνατότητα να επιλέξει το κατάλληλο χρονικό σημείο για την αποστολή των ερωτηματολογίων. Κατά συνέπεια, δεν είναι αντίθετο προς τον βασικό κανονισμό να γίνει η αποστολή αυτή όταν έχει παρέλθει η προθεσμία που τάχθηκε με την ανακοίνωση για την κίνηση της διαδικασίας επανεξετάσεως.
- 81 Στη συνέχεια, όσον αφορά το γεγονός ότι ορισμένες απαντήσεις στα ερωτηματολόγια απεστάλησαν μετά την παρέλευση της προθεσμίας απαντήσεως που τάχθηκε από την Επιτροπή, η τελευταία έχει ευρύτατη εξουσία εκτιμήσεως σχετικά με τη σκοπιμότητα να ληφθούν υπόψη οι απαντήσεις αυτές. Επ' αυτού, πρέπει να σημειωθεί ότι ο καθορισμός προθεσμίας απαντήσεως είναι αναγκαίος για την ορθή διεξαγωγή της διαδικασίας εντός των προθεσμιών που τάσσει ο βασικός κανονισμός. Ωστόσο, το γεγονός ότι ελήφθησαν υπόψη απαντήσεις στα ερωτηματολόγια οι οποίες προσκομίστηκαν μετά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε προς τούτο δεν μπορεί να θεωρηθεί παράτυπο, στο μέτρο που δεν δημιουργεί τον κίνδυνο να προσβληθούν τα διαδικαστικά δικαιώματα των άλλων μερών και δεν έχει ως αποτέλεσμα να παραταθεί άνευ λόγου η διαδικασία. Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες δεν παραπονούνται για προσβολή του δικαιώματός τους να λάβουν θέση επί των παρατηρήσεων ούτε για υπερβολική διάρκεια της επανεξετάσεως. Κατά συνέπεια,

το γεγονός ότι ελήφθησαν υπόψη καθυστερημένες απαντήσεις στα ερωτηματολόγια δεν καθιστά παράνομη την προσβαλλόμενη απόφαση.

- 82 Τέλος, όσον αφορά τις παρατηρήσεις της *Wirtschaftsvereinigung Stahl*, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το έγγραφο αυτό περιέχει στην ουσία απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής. Το γεγονός ότι δεν παρουσιάστηκε υπό τη μορφή απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο αυτό δεν εμποδίζει το να ληφθεί το έγγραφο αυτό υπόψη.
- 83 Πρέπει να προστεθεί ότι ούτε οι προσφεύγουσες ούτε το Βασίλειο της Ισπανίας, το οποίο άσκησε παρέμβαση υπέρ τους, προσκόμισαν στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι το γεγονός ότι ελήφθησαν υπόψη παρατηρήσεις των χρηστών οι οποίες υποβλήθηκαν εκτός της προθεσμίας που τάχθηκε με την ανακοίνωση για την κίνηση της διαδικασίας επανεξετάσεως οδήγησε την Επιτροπή να στηρίξει την εκτίμησή της σε ελλιπή, ανακριβή ή εσφαλμένη πραγματική βάση.
- 84 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

3. Επί του τρίτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 21, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού λόγω μη αντιπροσωπευτικού χαρακτήρα των παρατηρήσεων των χρηστών

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 85 Οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από το Βασίλειο της Ισπανίας, προσάπτουν στην Επιτροπή ότι, με το να θεωρήσει ότι οι παρατηρήσεις των χρηστών είναι αντιπροσωπευτικές, παρέβη το άρθρο 21, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Οι προσφεύγουσες εκθέτουν ότι, κατά το «disclosure document» της Επιτροπής, οι

χρήστες οι οποίοι προσκόμισαν πληροφοριακά στοιχεία αντιπροσώπευαν μόλις το 10 % της κοινοτικής καταναλώσεως, πράγμα που, κατ' αυτές, είναι καταφανώς μη αντιπροσωπευτικό. Οι προσφεύγουσες επικρίνουν το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει καμία ανάλυση για να δικαιολογήσει το ότι ο ισχνότερος αριθμός χρηστών που ελήφθη υπόψη έχει αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα. Ουδεμία δικαιολογία σχετικά εμφανίζεται και στο «disclosure document». Στο υπόμνημα απαντήσεως, οι προσφεύγουσες σημειώνουν ότι της Επιτροπής έργο είναι να αποδείξει ότι όντως προέβη σε ανάλυση της αντιπροσωπευτικότητας και του βασίμου των πληροφοριακών στοιχείων που υποβλήθηκαν από τους χρήστες στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας. Πρoσάπτουν στην Επιτροπή ότι επιχειρεί να αντιστρέψει αυτό το βάρος αποδείξεως.

86 Οι προσφεύγουσες υποθέτουν επί πλέον ότι η Επιτροπή παρέλειψε να ανακοινώσει στη συμβουλευτική επιτροπή τόσο τα αποτελέσματα της εξετάσεώς της σχετικά με την αντιπροσωπευτικότητα όσο και την άποψή της ως προς το βασίμο των πληροφοριακών στοιχείων που υποβλήθηκαν όσον αφορά το κοινοτικό συμφέρον. Στο υπόμνημα απαντήσεως, οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο να διατάξει, ως μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων κατά το άρθρο 65, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, να προσκομιστεί αντίγραφο του εγγράφου που πιστοποιεί ότι τα αποτελέσματα της εξετάσεως της αντιπροσωπευτικότητας των παρατηρήσεων καθώς και η άποψη σχετικά με το βασίμο των πληροφοριακών αυτών στοιχείων διαβιβάστηκαν στη συμβουλευτική επιτροπή.

87 Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι, αν είχε λάβει χώρα προσήκουσα εξέταση του αντιπροσωπευτικού χαρακτήρα των παρατηρήσεων, θα είχε αλλάξει το αποτέλεσμα της διαδικασίας επανεξετάσεως.

88 Η Επιτροπή και οι παρεμβαίνουσες αμφισβητούν τις αιτιάσεις αυτές. Οι παρεμβαίνουσες θεωρούν ότι πρέπει να διακριθεί η έννοια της αντιπροσωπευτικότητας από εκείνη της ποσότητας, καθόσον η πρώτη δεν παραπέμπει σε ένα μέτρο, αλλά σε μια ανάλυση. Ισχυρίζονται ότι βάσιμες εκτιμήσεις των μελλοντικών συνεπειών για

έναν ολόκληρο κλάδο παραγωγής μπορούν να διατυπωθούν με βάση δείγμα πολύ μικρότερο του 10 %. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι παρατηρήσεις που κατατέθηκαν είναι αντιπροσωπευτικές. Επί πλέον, σημειώνει ότι οι προσφεύγουσες ουδόλως αμφισβητούν τα πραγματικά περιστατικά που ανέφεραν οι χρήστες.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

⁸⁹ Το άρθρο 21, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού ορίζει:

«Η Επιτροπή εξετάζει τις πληροφορίες που έχουν υποβληθεί με τον προσήκοντα τρόπο, καθώς και το κατά πόσον αυτές είναι αντιπροσωπευτικές· τα πορίσματα της ανάλυσης αυτής, μαζί με γνώμη σχετικά με την ουσία της υπόθεσης, διαβιβάζονται στη συμβουλευτική επιτροπή. Η στάθμιση των απόψεων που εκφράζονται στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής λαμβάνεται υπόψη από την Επιτροπή για τη διατύπωση οποιασδήποτε πρότασης δυνάμει του άρθρου 9.»

⁹⁰ Όσον αφορά την αιτίαση ότι οι παρατηρήσεις των χρηστών οι οποίοι προσκόμισαν πληροφοριακά στοιχεία δεν ήταν αντιπροσωπευτικές καθόσον οι χρήστες αυτοί αντιπροσώπευαν μόλις το 10 % της κοινοτικής καταναλώσεως, πρέπει να επισημανθεί ότι ο αντιπροσωπευτικός χαρακτήρας των παρατηρήσεων δεν εξαρτάται από τον αριθμό και από τα μερίδια αγοράς των σχετικών επιχειρήσεων. Αντιθέτως, για να καθοριστεί αν τα πληροφοριακά στοιχεία που παρασχεθήκαν από περιορισμένο αριθμό επιχειρήσεων είναι αντιπροσωπευτικά για τον σχετικό τομέα πρέπει να γίνει γνωστό αν οι επιχειρήσεις αυτές αποτελούν τυπικό δείγμα των διαφόρων κατηγοριών των επιχειρηματιών του τομέα αυτού. Κατά συνέπεια, απλώς και μόνον το γεγονός ότι οι πέντε επιχειρήσεις-χρήστες που απάντησαν στα ερωτηματολόγια της Επιτροπής αντιπροσωπεύουν μόλις το 10 % της καταναλώσεως σιδηροπυριτίου στην Κοινότητα δεν επιτρέπει το συμπέρασμα ότι οπωσδήποτε δεν πρόκειται για αντιπροσωπευτική ομάδα χρηστών. Τούτο ισχύει πολύ περισσότερο αν ληφθεί υπόψη ότι οι πέντε αυτές επιχειρήσεις είναι εγκατεστημένες σε τέσσερα διαφορετικά κράτη μέλη (Λουξεμβούργο, Ισπανία, Γερμανία και Βέλγιο). Επί πλέον, η Επιτροπή διέθετε τις παρατηρήσεις της *Wirtschaftsvereinigung Stahl* η οποία αντιπροσωπεύει κατά προσέγγιση το 30 % της παραγωγής της κοινοτικής χαλυβουργίας.

- 91 Κατά συνέπεια, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν σφάλμα της Επιτροπής ως προς τον αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα των παρατηρήσεων των χρηστών. Εξ άλλου, οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν κανένα συγκεκριμένο στοιχείο από το οποίο θα μπορούσε να συναχθεί ότι τα στοιχεία που προσκόμισαν οι χρήστες είναι ικανά να νοθεύσουν την από την Επιτροπή ανάλυση του κοινοτικού συμφέροντος.
- 92 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, η οποία διατυπώθηκε στο υπόμνημα απαντήσεως και με την οποία προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε να προβεί σε πραγματική ανάλυση του αντιπροσωπευτικού χαρακτήρα των παρατηρήσεων αυτών, πρέπει να επισημανθεί ότι η Επιτροπή εξέθεσε, τόσο στο «disclosure document» (σημείο 9.4) όσο και στην προσβαλλόμενη απόφαση (αιτιολογική σκέψη 145), ότι εξακρίβωσε τα πληροφοριακά στοιχεία που προσκομίστηκαν από τους χρήστες. Μεταξύ άλλων, ισχυρίζεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, χωρίς να αντικρουστεί από τις προσφεύγουσες, ότι συνέκρινε τα στοιχεία αυτά με επίσημες στατιστικές. Τούτο αποδεικνύει ότι η Επιτροπή όντως προέβη σε εξέταση του αντιπροσωπευτικού χαρακτήρα των εν λόγω στοιχείων. Κατά συνέπεια, το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι η Επιτροπή οφείλει να αποδείξει ότι έγινε τέτοια εξέταση είναι αλυσιτελές.
- 93 Επί πλέον, οι προσφεύγουσες δεν επικαλέστηκαν σοβαρούς λόγους που μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση την αντιπροσωπευτικότητα των παρατηρήσεων τις οποίες έλαβε η Επιτροπή. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να απαιτηθεί να προβεί η Επιτροπή σε διεξοδική πραγμάτευση του ζητήματος αυτού στο «disclosure document» ή στην προσβαλλόμενη απόφαση.
- 94 Τρίτον, όσον αφορά την υπόνοια των προσφευγουσών ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 21, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού καθόσον παρέλειψε να ανακοινώσει στη συμβουλευτική επιτροπή τόσο τα αποτελέσματα της εξετάσεώς της του αντιπροσωπευτικού χαρακτήρα των πληροφοριακών στοιχείων που υποβλήθηκαν σχετικά με το κοινοτικό συμφέρον, όσο και την άποψή της ως προς το βάσιμο των στοιχείων αυτών, πρέπει πρώτα απ' όλα να εξεταστεί η αίτηση των προσφευγουσών να διατάξει το Πρωτοδικείο βάσει του άρθρου 65, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας να προσκομιστεί το έγγραφο που διαβιβάστηκε στη συμβουλευτική επιτροπή. Εν προκειμένω, το άρθρο 19, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού

ορίζει ότι «[τ]α στοιχεία που ανταλλάσσονται μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, τα στοιχεία που άπτονται των διαβουλεύσεων που διεξάγονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 15, καθώς και κάθε εσωτερικό έγγραφο που καταρτίζουν οι αρχές της Κοινότητας ή των κρατών μελών της δεν είναι δυνατό να αποκαλύπτονται παρά μόνο βάσει ρητής διάταξης του παρόντος κανονισμού». Ασφαλώς, ο εμπιστευτικός ή εσωτερικός χαρακτήρας ενός εγγράφου δεν αποτελεί απόλυτο εμπόδιο προκειμένου να διατάξει το Πρωτοδικείο την προσκόμιση του εγγράφου αυτού ως αποδεικτικού μέσου. Ωστόσο, κατά πάγια νομολογία, κατά τη διαδικασία ενώπιον του κοινοτικού δικαστή, εσωτερικά έγγραφα των κοινοτικών οργάνων δεν φέρονται σε γνώση των προσφευγόντων, εκτός αν το απαιτούν έκτακτες περιστάσεις, βάσει σοβαρών στοιχείων που οι προσφεύγοντες πρέπει να προσκομίσουν (διάταξη του Δικαστηρίου της 18ης Ιουνίου 1986, 142/84 και 156/84, BAT και Reynolds κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 1899, σκέψη 11· απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Οκτωβρίου 1994, T-35/92, John Deere κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-957, σκέψη 31). Πάντως, οι προσφεύγουσες δεν υπέβαλαν στοιχεία από τα οποία δικαιολογείται εν προκειμένω να διαταχθεί κατ' εξαίρεση η προσκόμιση του εγγράφου αυτού.

- 95 Συγκεκριμένα, πρέπει να επισημανθεί ότι το άρθρο 21, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού υποχρεώνει την Επιτροπή να ανακοινώσει στη συμβουλευτική επιτροπή τα αποτελέσματα της εξετάσεώς της των πληροφοριακών στοιχείων που της υποβλήθηκαν και την άποψή της ως προς το βάσιμό τους. Ωστόσο, η υποχρέωση αυτή δεν συνεπάγεται ότι η Επιτροπή πρέπει να διαβιβάσει στη συμβουλευτική επιτροπή εξαντλητική ανάλυση του αντιπροσωπευτικού χαρακτήρα των παρατηρήσεων. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν ήταν αναγκαίο να δώσει η Επιτροπή στη συμβουλευτική επιτροπή ενδείξεις πέραν εκείνων τις οποίες το «disclosure document» και η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχουν στα σημεία που εκθέτει πιο πάνω η σκέψη 92. Πάντως, δεν υπάρχει κανένα συγκεκριμένο στοιχείο από το οποίο μπορούν να γεννηθούν αμφιβολίες σχετικά με τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι η συμβουλευτική επιτροπή διέθετε πληροφοριακά στοιχεία που αντιστοιχούσαν στο περιεχόμενο του «disclosure document».

- 96 Επομένως, οι τρεις αιτιάσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.

4. Επί του τετάρτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 21, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού καθόσον ελήφθησαν υπόψη αστήρικτες παρατηρήσεις των χρηστών

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 97 Οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από το Βασίλειο της Ισπανίας, προσάπτουν στην Επιτροπή ότι, λαμβάνοντας υπόψη παρατηρήσεις των χρηστών οι οποίες δεν στηρίζονται σε συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία, παρέβη το άρθρο 21, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού. Στην ουσία, οι προσφεύγουσες επικρίνουν το περιεχόμενο της αιτιολογικής σκέψεως 146, τρίτη και τέταρτη περίοδος, της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπου εκτίθεται ότι, κατά τους χρήστες, τα μέτρα αντανάμπινγκ περιόρισαν τις πηγές εφοδιασμού τους, κράτησαν τις τιμές σε ένα τεχνητώς υψηλό επίπεδο και δημιούργησαν ανταγωνιστικό μειονέκτημα των χρηστών στην Κοινότητα έναντι των ανταγωνιστών τους εκτός Κοινότητας. Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι οι απαντήσεις των χρηστών στις ερωτήσεις που τέθηκαν συναφώς στο κεφάλαιο G (υπό τον τίτλο «other questions») του ερωτηματολογίου δεν είναι επαρκείς για να στηρίξουν τον ισχυρισμό αυτόν.
- 98 Στο υπόμνημα απαντήσεως, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η Επιτροπή, με τον ισχυρισμό της ότι οι απαντήσεις των χρηστών στις πιο πάνω ερωτήσεις δεν αποτελούσαν παρά την έκφραση μιας γνώμης, αποδεικνύει ότι εν προκειμένω έλαβε χώρα παράβαση του άρθρου 21, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού.
- 99 Επί πλέον, οι προσφεύγουσες σημειώνουν ότι η ίδια η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι η δική της ανάλυση του κοινοτικού συμφέροντος δεν στηρίχθηκε σε συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν από τους χρήστες, αλλά σε υποθετικά στοιχεία.

- 100 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τις παρεμβαίνουσες, ισχυρίζεται ότι, στις απαντήσεις τους στις ερωτήσεις που περιέχονται στο κεφάλαιο G του ερωτηματολογίου, οι χρήστες εκφράζουν μόνο μια γνώμη και ότι δεν μπορεί να τους προσαφθεί ότι δεν προσκόμισαν συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία για να τη στηρίξουν.
- 101 Όσον αφορά την αιτίαση ότι τα συμπεράσματά της στηρίζονται σε «υποθετικά» στοιχεία, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι έλαβε υπόψη την υπόθεση μείωσης των τιμών κατά 15 % στην κοινοτική αγορά για να εκτιμήσει τα αποτελέσματα της λήξεως της ισχύος των μέτρων. Παρά ταύτα, κατά την Επιτροπή, η υποθετική φύση μιας μείωσης των τιμών κατά 15 % σε περίπτωση λήξεως της ισχύος των μέτρων δεν αναιρεί το αναμφισβήτητο γεγονός ότι μια μείωση των τιμών θα ευνοούσε τους χρήστες.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 102 Το άρθρο 21, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού ορίζει:

«Μια πληροφορία λαμβάνεται υπόψη μόνον εφόσον θεμελιώνεται σε θετικά αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν την αξιοπιστία της.»

- 103 Το κείμενο αυτό πρέπει να ερμηνευθεί υπό το φως του άρθρου 21, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, το οποίο σκοπό έχει να εξασφαλίσει ότι οι αρχές θα «μπορούν να λάβουν υπόψη τους όλες τις απόψεις και όλα τα στοιχεία» όταν αποφασίζουν σχετικά με το κοινοτικό συμφέρον.
- 104 Κατά συνέπεια, η διάταξη αυτή παρέχει τη δυνατότητα στα κοινοτικά όργανα να λαμβάνουν υπόψη όχι μόνον «στοιχεία» ή «πληροφορίες», αλλά και «απόψεις». Επομένως, το άρθρο 21, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού δεν μπορεί να

ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται στο να λάβει η Επιτροπή υπόψη απόψεις των χρηστών ούτε υπό την έννοια ότι το να ληφθούν οι απόψεις αυτές υπόψη εξαρτάται από την επίρρωσή τους με αποδεικτικά στοιχεία.

- 105 Συγκεκριμένα, το άρθρο 21, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να επικαλεστούν το δικαίωμα να ληφθούν υπόψη οι πληροφορίες που αυτά προσκόμισαν, αλλά δεν έχει ως αντικείμενο να περιορίσει τα στοιχεία που τα κοινοτικά όργανα μπορούν να λάβουν υπόψη για την εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος.
- 106 Επί πλέον, η Επιτροπή δεν παρέβη το άρθρο 21, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού ούτε με το να στηριχθεί σε υπόθεση σχετικά με τη μείωση των τιμών στην κοινοτική αγορά προκειμένου να εκτιμήσει τις συνέπειες που η λήξη της ισχύος των μέτρων θα έχει για τους χρήστες. Συγκεκριμένα, είναι αναπόφευκτο να χρησιμοποιηθούν υποθέσεις όταν το ζήτημα είναι να προβλεφθούν οι συνέπειες ενός μελλοντικού γεγονότος. Εν προκειμένω, ουδεμία διαφορά υφίσταται μεταξύ της εξετάσεως της πιθανότητας επανεμφάνισης του ντάμπινγκ και της ζημίας και της εξετάσεως του κοινοτικού συμφέροντος.
- 107 Κατά συνέπεια, το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

Γ — Επί του πέμπτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού λόγω της αρνήσεως να οργανωθεί συνάντηση προς αντιπαράβολή των εκατέρωθεν απόψεων

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

- 108 Οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από το Βασίλειο της Ισπανίας, προσάπτουν στην Επιτροπή ότι παρέβη το άρθρο 6, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού και

προσέβαλε τα δικαιώματά τους άμυνας αρνούμενη να οργανώσει συνάντηση με τους χρήστες προς αντιπαράβολή των εκατέρωθεν απόψεων. Οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν ότι, με έγγραφο της 30ής Νοεμβρίου 2000, ζήτησαν την οργάνωση τέτοιας συναντήσεως και ότι η αίτηση αυτή απορρίφθηκε.

- 109 Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι το άρθρο 6 του βασικού κανονισμού έχει εφαρμογή στο πλαίσιο της εξετάσεως του κοινοτικού συμφέροντος. Ισχυρίζονται ότι η έννοια της έρευνας κατά το άρθρο 6 του βασικού κανονισμού δεν περιορίζεται μόνο στις πτυχές του ντάμπινγκ και της ζημίας, αλλά καλύπτει και τις πτυχές που συνδέονται με το κοινοτικό συμφέρον.
- 110 Κατά τις προσφεύγουσες, οι διαδικαστικοί κανόνες που περιέχονται στο άρθρο 21 του βασικού κανονισμού σκοπό έχουν μόνο να παράσχουν ορισμένα δικαιώματα στους χρήστες και στους καταναλωτές που δεν καλύπτονται από το άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού και να υπενθυμίσουν, σε ορισμένες περιπτώσεις, τα διαδικαστικά δικαιώματα των καταγγελλόντων τα οποία, κατ' αυτές, έχουν ως βάση το τελευταίο άρθρο. Επικαλούνται την απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 1999, T-33/98 και T-34/98, *Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου* (Σύλλογή 1999, σ. II-3837), για να αποδείξουν ότι το άρθρο 21 του βασικού κανονισμού δεν αποκλείει την εφαρμογή άλλων διατάξεων που παρέχουν διαδικαστικά δικαιώματα στα ενδιαφερόμενα μέρη. Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι δεν μπορεί να αμφισβητηθεί το δικαίωμα των καταγγελλόντων να πετύχουν συνάντηση προς αντιπαράβολή των εκατέρωθεν απόψεων με την αιτιολογία ότι η συνάντηση αυτή θα αποτελούσε διάκριση εις βάρος των χρηστών στους οποίους δεν αναγνωρίζεται το δικαίωμά αυτό. Θεωρούν ότι μια τέτοια «δυσμενής διάκριση» απορρέει ήδη από το άρθρο 6, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού.
- 111 Οι προσφεύγουσες προσθέτουν ότι η ερμηνεία την οποία προβάλλουν στοιχεί με τη Συμφωνία αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ, και ιδίως με το άρθρο 6.2.2 της Συμφωνίας αυτής.
- 112 Το Βασίλειο της Ισπανίας, που άσκησε παρέμβαση, υποστηρίζει ότι το άρθρο 6, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού έχει εφαρμογή στο πλαίσιο των διαδικασιών επανεξετάσεως βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού. Θεωρεί ότι το άρθρο 21 δεν πρέπει να απομονωθεί από το πλαίσιο του κανονισμού,

δεδομένου ότι το κοινοτικό συμφέρον πρέπει να εκτιμάται για όλες τις διαδικασίες. Επί πλέον, το Βασίλειο της Ισπανίας θεωρεί ότι οι προσφεύγουσες δεν είχαν τη δυνατότητα να γνωστοποιήσουν την άποψή τους σχετικά με το υποστατό και τη λυσιτέλεια των πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων στα οποία η Επιτροπή στήριξε την απόφασή της, καθόσον αντιτάχθηκε άρνηση να οργανωθεί συνάντηση προς αντιπαραβολή των εκατέρωθεν απόψεων. Κατά συνέπεια, θεωρεί ότι προσβλήθηκαν τα δικαιώματά τους άμυνας, πολλώ δε μάλλον αν ληφθεί υπόψη ότι, ελλείψει της αρνήσεως αυτής, η διοικητική διαδικασία θα είχε μπορέσει να καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα.

- 113 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τις παρεμβαίνουσες, σημειώνει ότι η αντιπαραβολή των εκατέρωθεν απόψεων δεν προβλέπεται στο άρθρο 21 του βασικού κανονισμού, το οποίο διέπει, με συγκεκριμένους κανόνες, τον τρόπο αξιολογήσεως του κοινοτικού συμφέροντος. Σημειώνει ότι αντιπαραβολή των εκατέρωθεν απόψεων είναι νοητή μόνο στο πλαίσιο του άρθρου 6 του βασικού κανονισμού, το οποίο αφορά τα της έρευνας σχετικά μόνο με το ντάμπινγκ και τη ζημία. Κατά την Επιτροπή και τις παρεμβαίνουσες, η προβαλλόμενη από τις προσφεύγουσες διασταλτική ερμηνεία του δικαιώματος να ζητηθεί συνάντηση προς αντιπαραβολή των εκατέρωθεν απόψεων δεν είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η τήρηση των δικαιωμάτων τους άμυνας.

2. Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 114 Το άρθρο 6, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού ορίζει:

«Στους εισαγωγείς, τους εξαγωγείς, τους εκπροσώπους της κυβέρνησης της χώρας εξαγωγής και τους καταγγέλλοντες, οι οποίοι έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 10, παρέχονται, εφόσον το ζητήσουν, δυνατότητες να συναντήσουν εκείνα τα μέρη τα οποία έχουν συμφέροντα αντιτιθέμενα στα δικιά τους, ούτως ώστε να είναι δυνατή η ανάπτυξη των αντικρουόμενων απόψεων και η προβολή επιχειρημάτων προς αντίκρουση των ισχυρισμών της άλλης πλευράς. Κατά την παραχώρηση των ανωτέρω δυνατοτήτων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ανά-

γκη προστασίας του απορρήτου και διευκόλυνσης των ενδιαφερομένων. Κανένα μέρος δεν υποχρεούται να παρίσταται σε συγκεκριμένη συνάντηση, ενώ η μη συμμετοχή σε μια συνάντηση δεν έχει αρνητικές συνέπειες για την υπόθεση του απόντος μέρους. Τυχόν πληροφορίες, που υποβάλλονται προφορικά βάσει της παρούσας παραγράφου λαμβάνονται υπόψη στο μέτρο που εκ των υστέρων επιβεβαιώνεται εγγράφως.»

- 115 Κατά το άρθρο 11, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, το άρθρο 6 του κανονισμού αυτού έχει εφαρμογή στις διαδικασίες επανεξετάσεως.
- 116 Αντιθέτως, ο βασικός κανονισμός δεν αναφέρει ρητώς αν οι διατάξεις του άρθρου του 6, και ιδίως η παράγραφος 6 του άρθρου αυτού, έχουν εφαρμογή στο πλαίσιο της εξετάσεως του κοινοτικού συμφέροντος βάσει του άρθρου 21 του κανονισμού αυτού.
- 117 Οι διαδικαστικοί κανόνες σχετικά με την εξέταση του κοινοτικού συμφέροντος περιλαμβάνονται, κατ' αρχήν, στο άρθρο 21 του βασικού κανονισμού. Το άρθρο 21 προβλέπει, στις παραγράφους του 3 και 4, δικαίωμα ακροάσεως και, στην παράγραφο του 6, την παροχή συγκεκριμένων πληροφοριών σε ορισμένα μέρη (δηλαδή στους καταγγέλλοντες, στους εισαγωγείς και στις αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις καθώς και στις αντιπροσωπευτικές ενώσεις των χρηστών και των καταναλωτών) των οποίων τα συμφέροντα αξίζουν να ληφθούν ιδιαιτέρως υπόψη κατά την εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος. Επομένως, το άρθρο 21, παράγραφοι 3, 4 και 6, παρέχει στα μέρη τα οποία αναφέρει ειδικό δικαίωμα ακροάσεως σχετικά με το ζήτημα του κοινοτικού συμφέροντος.
- 118 Για τα μέρη αυτά, οι διαδικαστικές διατάξεις του άρθρου 21 αποτελούν ειδικές διατάξεις οι οποίες εξασφαλίζουν πλήρως το δικαίωμά τους ακροάσεως και παραπλεύρως των οποίων δεν συντρέχει λόγος να εφαρμοστούν οι διατάξεις του άρθρου 6, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού.

- 119 Εξ άλλου, κάθε άλλη ερμηνεία των άρθρων 21 και 6, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά αντιστοίχως το πεδίο εφαρμογής τους, θα συνεπαγόταν διακρίσεις μεταξύ, αφενός, των εισαγωγέων και των καταγγελλόντων και, αφετέρου, των μη περιλαμβανομένων στη δεύτερη διάταξη χρηστών και ενώσεων καταναλωτών. Συγκεκριμένα, αν το άρθρο 6, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού είχε εφαρμογή κατά την εξέταση του κοινοτικού συμφέροντος, οι πρώτοι θα είχαν δικαίωμα να ζητήσουν να οργανωθεί σχετικά με το ζήτημα του κοινοτικού συμφέροντος συνάντηση προς αντιπαράβολή των εκατέρωθεν απόψεων, ενώ οι δεύτεροι δεν θα είχαν ανάλογο δικαίωμα.
- 120 Πρέπει να προστεθεί ότι το άρθρο 6, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού αντιστοιχεί στις υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 6, παράγραφος 2, της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ. Πάντως, η Συμφωνία αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ αφορά μόνον την εξέταση του ντάμπινγκ και της ζημίας. Κατά συνέπεια, ο κοινοτικός νομοθέτης όφειλε να προβλέψει, σχετικά με τις δύο αυτές πτυχές, συναντήσεις προς αντιπαράβολή των εκατέρωθεν απόψεων. Αντιθέτως, ουδεμία υποχρέωση απορρέει από τη Συμφωνία αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ όσον αφορά τη διαδικασία αξιολογήσεως του κοινοτικού συμφέροντος. Επομένως, ο κοινοτικός νομοθέτης ήταν ελεύθερος να μην προβλέψει στο σημείο αυτό συναντήσεις προς αντιπαράβολή των εκατέρωθεν απόψεων.
- 121 Κατά συνέπεια, το άρθρο 6, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού δεν έχει εφαρμογή στο πλαίσιο της εξετάσεως του κοινοτικού συμφέροντος βάσει του άρθρου 21, παράγραφος 6, του εν λόγω κανονισμού.
- 122 Πρέπει να προστεθεί ότι η πρόσθετη αιτίαση ειδικά του Βασιλείου της Ισπανίας ότι, ελλείψει συναντήσεως προς αντιπαράβολή των εκατέρωθεν απόψεων, οι προσφεύγουσες δεν είχαν τη δυνατότητα να γνωστοποιήσουν την άποψή τους σχετικά με το υποστατό και τη λυσιτέλεια των πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων στα οποία βασίστηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, δεν στηρίζεται με κανένα συγκεκριμένο στοιχείο. Υπό τις συνθήκες αυτές, η αιτίαση περί προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας πρέπει να απορριφθεί.
- 123 Επομένως, το πέμπτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

Δ — Επί του δευτέρου έως τετάρτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με τα οποία προβάλλονται πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως κατά την ανάλυση του κοινοτικού συμφέροντος

1. Επί του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όσον αφορά την κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, και επί της πλάνης περί τα πράγματα, η οποία προβάλλεται στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 124 Οι προσφεύγουσες επικρίνουν την περιλαμβανομένη στις αιτιολογικές σκέψεις 135 και 136 της προσβαλλομένης απόφασεως περιγραφή της εξελίξεως της καταστάσεως του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, περιγραφή η οποία, κατ' αυτές, είναι υπέρ το δέον αρνητική. Θεωρούν ότι η ανάλυση αυτή είναι εσφαλμένη στο μέτρο που η Επιτροπή συγκρίνει την κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής κατά την περίοδο έρευνας με την κατάσταση του έτους 1987.
- 125 Προσάπτουν στην Επιτροπή, στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ότι υπέπεσε σε πλάνη περί τα πράγματα παραβλέποντας ότι εν προκειμένω το έτος 1987 δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως έτος αναφοράς. Συναφώς, οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν ότι οι οριστικοί δασμοί για τις εισαγωγές προελεύσεως Κίνας επιβλήθηκαν το 1994. Κατά συνέπεια, θεωρούν ότι η ανάλυση η οποία αφορά το χρονικό διάστημα μεταξύ του 1987 και της περιόδου έρευνας δεν μπορεί να θεωρηθεί βάσιμη κατά το μέρος που αφορά τις κινεζικές εισαγωγές. Όσον αφορά την πρώην Σοβιετική Ένωση, οι προσφεύγουσες αναγνωρίζουν ότι επιβλήθηκαν μέτρα από το 1987, αλλά ισχυρίζονται ότι τα μέτρα αυτά κατέστησαν αποτελεσματικά μόλις από το 1993/1994, καθόσον, μεταξύ του 1987 και του 1993/1994, τα ληφθέντα μέτρα συνίσταντο σε δεσμεύσεις σχετικά με τις τιμές οι οποίες συστηματικά αθετούνταν από τους σχετικούς εξαγωγείς. Τέλος, όσον αφορά τη Βενεζουέλα και τη Βραζιλία, οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν ότι τα μέτρα αυτά έπρεπε να καταργηθούν βάσει της αναλύσεως του ντάμπινγκ και της ζημίας, οπότε η ανάλυση αυτή δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη στη συλλογιστική της Επιτροπής σχετικά με το κοινοτικό συμφέρον.

- 126 Με το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν, αφενός, τις διαπιστώσεις της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά την εξέλιξη της καταστάσεως του κοινοτικού κλάδου παραγωγής και την αξιολόγηση των συνεπειών των μέτρων που επανεξετάστηκαν σχετικά με αυτόν τον κοινοτικό κλάδο και, αφετέρου, την εκτίμηση των συνεπειών της λήξεως της ισχύος των μέτρων.
- 127 Οι προσφεύγουσες εκθέτουν ότι, αν η Επιτροπή είχε αναλύσει, όπως έπρεπε να πράξει, την εξέλιξη του κοινοτικού κλάδου παραγωγής μεταξύ του 1994 και της περιόδου έρευνας, δηλαδή την εξέλιξη του κλάδου παραγωγής κατόπιν της επιβολής των μέτρων που επανεξετάστηκαν, θα είχαν διαπιστωθεί διάφορα θετικά στοιχεία, τα οποία η Επιτροπή δεν παρέθεσε στην προσβαλλόμενη απόφαση. Οι προσφεύγουσες σημειώνουν τα ακόλουθα στοιχεία:
- ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής αύξησε τις πωλήσεις του κατά 15 %·
 - ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής αύξησε την παραγωγική του ικανότητα κατά 6 %·
 - ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής αύξησε την παραγωγικότητά του κατά 21 %·
 - ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής κατέστη εκ νέου αποδοτικός με μέσο όρο κερδών 8,2 % κατά την περίοδο εφαρμογής των μέτρων (έναντι ζημιών 34 % πριν από τη θέση των μέτρων σε ισχύ)·
 - ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής διατήρησε το μερίδιό του αγοράς γύρω στο 16,5 %.

- 128 Οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όταν συνήγαγε ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν μπόρεσε να ωφεληθεί από τα μέτρα αντιντάμπινγκ. Υπενθυμίζουν ότι η κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής βελτιώθηκε σημαντικά μεταξύ του 1994 και της περιόδου έρευνας.
- 129 Επικρίνουν την Επιτροπή σχετικά με το ότι, για να ισχυριστεί ότι τα μέτρα δεν παρήγαγαν τα προεξοφληθέντα αποτελέσματα, επικαλέστηκε, στην αιτιολογική σκέψη 139 της προσβαλλομένης αποφάσεως, μια «μείωση» των κερδών του κοινοτικού κλάδου παραγωγής κατά το τέλος της περιόδου που αναλύθηκε. Κατά τις προσφεύγουσες, η μείωση των κερδών την οποία επικαλέστηκε η Επιτροπή εξηγείται από την εξέλιξη των τιμών του σιδηροπυριτίου στην Κοινότητα. Οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής είχε ζημιές της τάξεως του 34 % το 1993/1994. Τα μέτρα τού επέτρεψαν να γίνει αποδοτικός και να επιτύχει ακόμη και κέρδη της τάξεως του 11,2 % το 1996, ενώ τα κοινοτικά όργανα είχαν εκτιμήσει, όταν εκδόθηκε ο κανονισμός 3359/93, ότι περιθώριο κέρδους 6 % είναι λογικό για τον κλάδο παραγωγής.
- 130 Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν και τον ισχυρισμό, που περιέχεται στην αιτιολογική σκέψη 139 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα μερίδια αγοράς του κοινοτικού κλάδου παραγωγής έπεσαν από το 1994. Κατά τις προσφεύγουσες, το μερίδιο αγοράς του κοινοτικού κλάδου παραγωγής ήταν 16,9 % το 1994 και όχι 17,3 %, όπως εκτίθεται στην αιτιολογική σκέψη 99 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Θεωρούν ότι το μερίδιο αυτό αγοράς δεν μειώθηκε μεταξύ του 1994 και της περιόδου έρευνας, κατά την οποία ήταν 16,5 %, αλλά ότι έμεινε σχετικά σταθερό. Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι από το γεγονός ότι δεν αυξήθηκε το μερίδιο αγοράς του κοινοτικού κλάδου παραγωγής δεν μπορεί να συναχθεί ότι ο κλάδος αυτός δεν επωφελήθηκε από τα μέτρα. Κατά τις προσφεύγουσες, η σταθεροποίηση του μεριδίου αγοράς του κοινοτικού κλάδου παραγωγής σημαίνει ότι ο κλάδος αυτός, τουλάχιστον, ακολούθησε την εξέλιξη της κοινοτικής καταναλώσεως, πράγμα το οποίο εξηγεί την αύξηση της παραγωγής και των πωλήσεων στην αγορά αυτή.
- 131 Κατά τις προσφεύγουσες, η αύξηση των εισαγωγών προελεύσεως Νορβηγίας δεν μπορεί να τύχει επικλήσεως για να αποδειχθεί ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν ωφελήθηκε από τα μέτρα. Σημειώνουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει

σφάλμα καθόσον αναφέρει ότι οι εισαγωγές καταγωγής Νορβηγίας κέρδισαν, μεταξύ του 1987 και της περιόδου έρευνας, μερίδιο αγοράς περί τις 20 εκατοστιαίες μονάδες, ενώ η αύξηση αυτή, σύμφωνα με τους αριθμούς που περιέχονται στην ίδια την προσβαλλόμενη απόφαση, ήταν μόλις περί τις 11 εκατοστιαίες μονάδες. Κατά τις προσφεύγουσες, η αύξηση του μεριδίου αγοράς των νορβηγικών εισαγωγών εξηγείται από το γεγονός ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ έναντι των εισαγωγών αυτών, τα οποία ίσχυαν από το 1983, καταργήθηκαν το 1993 εν αναμονή της θέσεως σε ισχύ της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ). Οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη τον ουσιώδη αυτό παράγοντα.

- 132 Οι προσφεύγουσες υπογραμμίζουν ότι ο σκοπός των μέτρων αντιντάμπινγκ δεν είναι να προστατευθεί ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής από θεμιτές εισαγωγές, αλλά μόνον από αθέμιτες εισαγωγές με το να καθοριστεί, μεταξύ άλλων, το φυσιολογικό επίπεδο τιμών στην κοινοτική αγορά. Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι τα σχετικά μέτρα αντιντάμπινγκ πέτυχαν τον στόχο αυτόν.
- 133 Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, ούτε το κλείσιμο δύο εταιριών μεταξύ του 1994 και της περιόδου έρευνας ούτε η μείωση της απασχολήσεως στις εναπομένουσες εταιρίες καθιστούν δυνατό να αναιρεθεί το συμπέρασμα ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής επωφελήθηκε από τα σχετικά μέτρα.
- 134 Όσον αφορά τις συνέπειες που η λήξη της ισχύος των μέτρων θα έχει για τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά την ανάλυσή της η οποία περιέχεται στην αιτιολογική σκέψη 141 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Παρατηρούν εν προκειμένω απόκλιση μεταξύ του σημείου 9.2.3 του «disclosure document» και της προσβαλλομένης αποφάσεως, για να συναγάγουν εξ αυτού ότι η συλλογιστική της Επιτροπής δεν στηρίζεται σε σοβαρή βάση. Θεωρούν επί πλέον ότι υφίσταται αντίφαση εντός της προσβαλλομένης αποφάσεως μεταξύ της αιτιολογικής σκέψεως 141, όπου εκτίθεται ότι οι χρήστες επιθυμούν να έχουν σίγουρες πηγές εφοδιασμού στην Κοινότητα, και της αιτιολογικής σκέψεως 146, κατά την οποία οι χρήστες παραπονούνται για περιορισμό των πηγών εφοδιασμού.

- 135 Η Επιτροπή σημειώνει κατ' αρχάς ότι οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν τα πραγματικά στοιχεία που διαπιστώθηκαν στις αιτιολογικές σκέψεις 135 και 136 της προσβαλλομένης απόφασης. Θεωρεί ότι ορθώς διαπίστωσε ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν επωφελήθηκε αρκούντως από τα μέτρα. Προβάλλει ότι, παρά κάποια αύξηση της παραγωγής του, της παραγωγικής του ικανότητας και της παραγωγικότητάς του, ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν μπόρεσε να αυξήσει το μερίδιό του αγοράς και σημειώνει ότι, αντιθέτως, οι εισαγωγές καταγωγής Νορβηγίας είναι εκείνες που αύξησαν το μερίδιό τους αγοράς υπό την προστασία των μέτρων αντιντάμπινγκ.
- 136 Η Επιτροπή αμφισβητεί την αιτίαση των προσφευγουσών ότι απλώς συνέκρινε την κατάσταση κατά την περίοδο έρευνας με την κατάσταση του 1987, και όχι με την κατάσταση του 1993/1994. Επικρίνει από πολλές απόψεις τη σύγκριση, στην οποία προέβησαν οι προσφεύγουσες, μεταξύ της καταστάσεως του κοινοτικού κλάδου παραγωγής το 1994 και της καταστάσεως του κατά την περίοδο έρευνας. Ενώ αναγνωρίζει ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής αύξησε την αποδοτικότητά του, σημειώνει ότι τα μέτρα δεν κατέστησαν δυνατό να διατηρήσει ο κλάδος αυτός λογικό περιθώριο κέρδους τουλάχιστον 6 % κατά την περίοδο έρευνας.
- 137 Όσον αφορά τις συνέπειες της λήξεως της ισχύος των μέτρων, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση περιέχεται πρόδηλο σφάλμα. Θεωρεί ότι δεν υφίσταται αντίφαση μεταξύ της προσβαλλομένης απόφασεως και του «disclosure document».

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 138 Όσον αφορά την προσβαλλόμενη από τις προσφεύγουσες στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως πλάνη περί τα πράγματα, από τις αιτιολογικές σκέψεις 133 και 134 της προσβαλλομένης απόφασεως προκύπτει ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη τόσο το γεγονός ότι οι οριστικοί δασμοί εις βάρος της Κίνας επιβλήθηκαν μόλις το 1994 όσο και το γεγονός ότι τα μέτρα σχετικά με τη Σοβιετική Ένωση δεν κατέστησαν αποτελεσματικά πριν από το 1993/1994 λόγω της αθετήσεως των δεσμεύσεων από τους

εξαγωγείς την οποία επικαλέστηκαν οι προσφεύγουσες κατά τη διοικητική διαδικασία. Επομένως, στο σημείο αυτό δεν εμφοιλόχωρησε πλάνη περί τα πράγματα στην προσβαλλόμενη απόφαση.

- 139 Επί πλέον, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως πρόδηλο σφάλμα το γεγονός ότι ελήφθησαν υπόψη οι συνέπειες των μέτρων σχετικά με τη Βενεζουέλα και τη Βραζιλία, συνέπειες τις οποίες αφορούσε η ίδια επανεξέταση. Συγκεκριμένα, τα μέτρα αυτά είναι ικανά να έχουν παραγάγει αποτελέσματα τόσο για τον καταγγέλλοντα κλάδο παραγωγής όσο και για τους χρήστες, τα δε αποτελέσματα αυτά έχουν σημασία για τη συνολική εκτίμηση της καταστάσεως στις σχετικές αγορές στην οποία η Επιτροπή πρέπει να προβεί στο πλαίσιο της εξετάσεως του κοινοτικού συμφέροντος.
- 140 Όσον αφορά την αιτίαση ότι η ανάλυση της εξέλιξης του κοινοτικού κλάδου παραγωγής είναι εσφαλμένη καθόσον η Επιτροπή περιορίστηκε να συγκρίνει την κατάσταση του 1987 με την κατάσταση κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, από τις αιτιολογικές σκέψεις 130 έως 136 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή όντως έλαβε υπόψη την εξέλιξη της καταστάσεως αυτής καθ' όλο το χρονικό διάστημα μεταξύ του 1987 και της περιόδου έρευνας. Μεταξύ άλλων, η Επιτροπή αναγνωρίζει, στην αιτιολογική σκέψη 134 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής επιδεινώθηκε μεταξύ του 1987 και του 1993/1994 και, αντιθέτως προς αυτό που υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, αναγνωρίζει επίσης, στις αιτιολογικές σκέψεις 99 και 105 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η εξέλιξη του κοινοτικού κλάδου παραγωγής μεταξύ του 1994 και της περιόδου έρευνας ήταν από πολλές απόψεις θετική, ιδίως όσον αφορά τον όγκο πωλήσεων, την παραγωγική ικανότητα, την παραγωγικότητα και τα κέρδη. Κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή των προσφευγουσών είναι αβάσιμη.
- 141 Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, πρέπει να εξακριβωθεί κατ' αρχάς αν η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν συνήγαγε, παρά τα θετικά στοιχεία που είχε διαπιστώσει, ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν επωφελήθηκε αρκούντως από τα μέτρα αντιντάμπινγκ. Η Επιτροπή στήριξε την εκτίμηση αυτή, η οποία περιέχεται στην αιτιολογική σκέψη 139 της

προσβαλλομένης αποφάσεως, σε τέσσερις περιστάσεις, και συγκεκριμένα στο κλείσιμο δύο εταιριών, στη μείωση της απασχολήσεως στις τρεις εναπομένουσες εταιρίες, στη μείωση του μεριδίου αγοράς του κοινοτικού κλάδου παραγωγής και στην πτώση των κερδών κατά το τέλος της περιόδου που αναλύθηκε.

- 142 Πρέπει να εξεταστούν, πρώτον, οι αιτιάσεις των προσφευγουσών σχετικά με την εξέλιξη των κερδών, δεύτερον, οι αιτιάσεις τους όσον αφορά την εξέλιξη των μεριδίων αγοράς, τρίτον, τα επιχειρήματά τους σχετικά με το κλείσιμο δύο εταιριών και, τέταρτον, η μείωση της απασχολήσεως.
- 143 Πρώτον, όσον αφορά την εξέλιξη των κερδών του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, πρέπει να επισημανθεί κατ' αρχάς ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονται σχετικά με το ζήτημα αυτό στην αιτιολογική σκέψη 105 της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν αμφισβητήθηκαν από τις προσφεύγουσες. Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής είχε ζημίες της τάξεως του 34 % πριν από τη λήψη των μέτρων των οποίων επέκειτο η λήξη, ότι μεταξύ του 1994 και του 1997 είχε κέρδη που κυμαίνονταν μεταξύ του 8,1 % και του 11,2 % και ότι, κατά την περίοδο έρευνας, τα κέρδη μειώθηκαν στο 4,1 %. Επομένως, κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, τα κέρδη της κοινοτικής βιομηχανίας δεν έφθασαν το περιθώριο κέρδους του 6 % που τα κοινοτικά όργανα είχαν θεωρήσει λογικό για τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής όταν εκδόθηκε ο κανονισμός 3359/93.
- 144 Κατά συνέπεια, δεν είναι προδήλως εσφαλμένο το ότι η Επιτροπή διαπίστωσε, στην αιτιολογική σκέψη 139 της προσβαλλομένης αποφάσεως, πτώση των κερδών κατά το τέλος της περιόδου η οποία αναλύθηκε.
- 145 Το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι η μείωση αυτή των κερδών εξηγείται από την εξέλιξη της τιμής του σιδηροπυριτίου στην Κοινότητα δεν εμποδίζει να λάβει η Επιτροπή υπόψη το στοιχείο αυτό, μεταξύ άλλων στοιχείων, προκειμένου να καθορίσει αν ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής επωφελήθηκε από τα μέτρα. Συγκεκριμένα, τα κέρδη του κοινοτικού κλάδου παραγωγής πάντοτε εξαρτώνται από διακυμάνσεις της τιμής του προϊόντος στις κοινοτικές και διεθνείς αγορές, ανεξαρτήτως των πρακτικών ντάμπινγκ στις οποίες αποδύονται οι παραγωγοί ορισμένων

χωρών, και τα μέτρα αντιντάμπινγκ θα πρέπει να δίνουν στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής τη δυνατότητα να βελτιώσει σταθερά τη θέση του στην αγορά, πράγμα που συνεπάγεται την ικανότητα να αντιμετωπίσει τέτοιες διακυμάνσεις. Ασφαλώς, μια παροδική μείωση των κερδών λόγω των διακυμάνσεων της τιμής του προϊόντος δεν μπορεί μόνη της να επαρκήσει για να δικαιολογηθεί το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν επωφελήθηκε αρκούντως από τα μέτρα. Ωστόσο, εν προκειμένω, η πτώση των κερδών είναι μόνον ένα από τα στοιχεία που εξετάστηκαν στο πλαίσιο της συνολικής εκτιμήσεως της καταστάσεως αυτού του κλάδου παραγωγής. Ως εκ τούτου, δεν αποτελεί πρόδηλο σφάλμα το γεγονός ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη την πτώση αυτή.

146 Δεύτερον, όσον αφορά την εξέλιξη των μεριδίων αγοράς του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, πρέπει να υπομνησθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκθέτει συναφώς, στην αιτιολογική σκέψη 136, ότι τα μερίδια αγοράς του κοινοτικού κλάδου παραγωγής είχαν πτωτική τάση μεταξύ του 1987 και του 1994 και ότι η τάση αυτή συνεχίστηκε κατά την περίοδο που αναλύθηκε, ενώ οι εισαγωγές καταγωγής Νορβηγίας κέρδισαν μερίδιο αγοράς περί τις 20 ποσοστιαίες μονάδες από το 1987 μέχρι την περίοδο έρευνας. Στην αιτιολογική σκέψη 139, η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται στη μείωση του μεριδίου αγοράς του κοινοτικού κλάδου παραγωγής για να συναγάγει ότι τα μέτρα που ελήφθησαν το 1993 και 1994 δεν παρήγαγαν τα προεξοφληθέντα διορθωτικά αποτελέσματα. Στην αιτιολογική σκέψη 151 της αποφάσεως, εκτίθεται ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν μπόρεσε να ενισχύσει, ή έστω να διατηρήσει τη θέση του στην αγορά της Κοινότητας παρά την εφαρμογή των μέτρων και ότι δεν μπόρεσε ούτε να επωφεληθεί, όσον αφορά τα μερίδια της αγοράς, από την παύση των δραστηριοτήτων παλαιών κοινοτικών παραγωγών.

147 Κατ' αρχάς, όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι το μερίδιο αγοράς του κοινοτικού κλάδου παραγωγής δεν συνέχισε να μειώνεται μετά τη λήψη των μέτρων το 1993/1994, αλλά έμεινε σταθερό, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά τις προσφεύγουσες, το εν λόγω μερίδιο αγοράς από 16,9 % το 1994 έγινε 16,5 % κατά την περίοδο έρευνας. Αντιθέτως προς αυτό που υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, οι αριθμοί αυτοί δεν αποδεικνύουν ότι είναι εσφαλμένη η διαπίστωση της Επιτροπής ότι η πτωτική τάση του μεριδίου αγοράς του κοινοτικού κλάδου παραγωγής συνε-

χίστηκε παρά τη λήψη των πρόσθετων μέτρων άμυνας. Συγκεκριμένα, και οι αριθμοί που προέβλεπαν οι προσφεύγουσες δείχνουν μείωση, έστω και μικρότερη εκείνης την οποία υπολόγισε η Επιτροπή, του μεριδίου τους αγοράς και, ούτως ή άλλως, αποδεικνύουν ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν μπόρεσε να ενισχύσει τη θέση του στην αγορά.

148 Στη συνέχεια, όσον αφορά τις εισαγωγές προελεύσεως Νορβηγίας, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι η αιτιολογική σκέψη 136 της προσβαλλομένης αποφάσεως περιέχει σφάλμα καθόσον αναφέρει ότι το μερίδιο αγοράς των εισαγωγών αυτών αυξήθηκε κατά 20 % μεταξύ του 1987 και της περιόδου έρευνας ενώ η αύξηση αυτή ήταν στην πραγματικότητα μόλις 11 %. Η εξήγηση της Επιτροπής ότι πρόκειται για lapsus calami που δεν επηρέασε την εκτίμησή της επιβεβαιώνεται από το «disclosure document» το οποίο αναφέρει, στο σημείο 9.2.1, ότι το εν λόγω μερίδιο αγοράς έγινε από 40 % το 1987 52 % κατά την περίοδο έρευνας. Το γεγονός ότι η απορρέουσα από τους αριθμούς αυτούς αύξηση του μεριδίου αγοράς πλησιάζει εκείνη του 11 % που απορρέει από τα στοιχεία τα οποία περιέχει η προσβαλλόμενη απόφαση αποδεικνύει ότι τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με την αύξηση των νορβηγικών εισαγωγών δεν επηρεάστηκαν από το σφάλμα που εντόπισαν οι προσφεύγουσες. Επομένως, το σφάλμα αυτό, όσο και αν είναι λυπηρό, δεν είναι ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση το κύρος της προσβαλλομένης αποφάσεως.

149 Τέλος, το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι η αύξηση του μεριδίου αγοράς των νορβηγικών εισαγωγών εξηγείται από την κατάργηση, λόγω της θέσεως σε ισχύ της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ, των δασμών αντιντάμπινγκ στους οποίους οι εισαγωγές αυτές υπέκειντο μεταξύ του 1983 και του 1993 δεν εμποδίζει το να λάβει η Επιτροπή υπόψη την επιχειρηματολογία αυτή. Ναι μεν δεν δύναται να αποκλειστεί εκ προοιμίου ότι η εξαφάνιση των δασμών αυτών συνέβαλε στην αύξηση του μεριδίου αγοράς των εισαγωγών προελεύσεως Νορβηγίας, πλην όμως επρόκειτο για έναν ανταγωνισμό τον οποίο ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής έπρεπε να αντιμετωπίσει μετά την καθιέρωση του ΕΟΧ. Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν τη διαπίστωση της Επιτροπής που περιέχεται στην αιτιολογική σκέψη 95 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι τιμές των εισαγωγών καταγωγής Νορβηγίας ήσαν, κατά την περίοδο έρευνας, ανάλογες εκείνων του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, και οι ίδιες αναγνώρισαν ότι οι εισαγωγές αυτές γίνονταν στο πλαίσιο θεμιτού ανταγωνισμού.

- 150 Επομένως, οι αιτιάσεις των προσφευγουσών δεν μπορούν να θίξουν το κύρος των διαπιστώσεων της Επιτροπής σχετικά με την εξέλιξη του μεριδίου αγοράς του κοινοτικού κλάδου παραγωγής.
- 151 Τρίτον, όσον αφορά το κλείσιμο δύο εταιριών, ασφαλώς είναι πιθανή η εξήγηση των προσφευγουσών ότι οι εταιρίες αυτές είχαν πάρα πολύ υποφέρει από εισαγωγές προελεύσεως ΒΣΣΔ και Κίνας, που γίνονταν με τιμές ντάμπινγκ ή με αθέτηση των δεσμεύσεων, για να μπορέσουν να ανορθωθούν μετά τη λήψη, το 1993/1994, των μέτρων που αφορά η παρούσα διαφορά. Ωστόσο, εξ αυτού δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα όταν συνήγαγε, αφού έλαβε υπόψη το γεγονός αυτό στο πλαίσιο συνολικής εκτιμήσεως της καταστάσεως του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, ότι ο τελευταίος δεν επωφελήθηκε αρκούντως από τα μέτρα αντιντάμπινγκ.
- 152 Τέταρτον, όσον αφορά τη μείωση της απασχολήσεως στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, πρέπει να επισημανθεί ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ σκοπό έχουν να δώσουν στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής τη δυνατότητα να αναδιαρθρωθεί και να γίνει πιο αποτελεσματικός. Κατά συνέπεια, η μείωση της απασχολήσεως, συνοδευόμενη με αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητας, δεν αποτελεί οπωσδήποτε παράγοντα που μόνος του επιτρέπει το συμπέρασμα ότι τα μέτρα δεν παρήγαγαν τα προεξοφληθέντα αποτελέσματα. Παρά ταύτα, η μείωση της απασχολήσεως είναι ένα γεγονός το οποίο, μεταξύ άλλων, μπορεί να ληφθεί υπόψη για να συναχθεί, στο πλαίσιο συνολικής εκτιμήσεως της καταστάσεως του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, ότι η κατάσταση αυτή επιδεινώθηκε κατά την εφαρμογή των μέτρων.
- 153 Τέλος, όσον αφορά το ζήτημα αν είναι προδήλως εσφαλμένο το συμπέρασμα που η Επιτροπή συνήγαγε από το σύνολο των στοιχείων αυτών ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν επωφελήθηκε αρκούντως από τα μέτρα, ασφαλώς δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι τα πραγματικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται το συμπέρασμα αυτό επιδέχονται αποκλίνουσες εκτιμήσεις. Ωστόσο, ουδεμία από τις εκτιμήσεις αυτές

επιβάλλεται με απόλυτο τρόπο, ούτε είναι προδήλως εσφαλμένη. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν είναι έργο του κοινοτικού δικαστή να υποκαταστήσει την εκτίμηση των συνεπειών των μέτρων στην οποία προέβη η Επιτροπή.

- 154 Επομένως, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα όταν συνήγαγε ότι τα σχετικά μέτρα αντνιτάμπινγκ δεν παρήγαγαν τα προεξοφληθέντα αποτελέσματα.
- 155 Στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, πρέπει ακόμη να εξεταστεί ο ισχυρισμός των προσφευγουσών ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως σχετικά με τις συνέπειες που η λήξη της ισχύος των μέτρων θα έχει για τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής. Στην αιτιολογική σκέψη 141 της προ-σβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή εκθέτει εν προκειμένω ότι είναι πιθανή επι-δεινώση της καταστάσεως του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, αλλά ότι η έκταση της επιδεινώσεως αυτής είναι δύσκολο να εκτιμηθεί. Επί πλέον, από την αιτιολογική αυτή σκέψη προκύπτει ότι η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν είναι πιθανή η ολοσχερής εξαφάνιση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής καθόσον οι χρήστες επιθυμούν να διατηρήσουν σίγουρες πηγές εφοδιασμού στην Κοινότητα.
- 156 Η επικριθείσα από τις προσφεύγουσες απόκλιση μεταξύ του ισχυρισμού αυτού και των λέξεων που χρησιμοποιούνται στο σημείο 9.2.3 του «disclosure document», κατά το οποίο «[ω]στόσο, οι συνέπειες που μπορούν να υπάρξουν για την απασχόληση από το ενδεχόμενο να παύσει η παραγωγή αυτή δεν είναι τόσο σαφείς, καθόσον οι κάμνοι μπορούν είτε να αποσυναρμολογηθούν είτε να χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή άλλων σιδηροκραμάτων» («[t]he impact on employment that would result from a possible stop in this production is not so clear, however, as furnaces could either be decommissioned or switched to the production of other ferro-alloys»), δεν θίγει την ουσία του συλλογισμού της Επιτροπής, η οποία είναι όμοια στα δύο χωρία. Το γεγονός ότι η Επιτροπή παρέλειψε να επαναλάβει, στην προσβαλλόμενη απόφαση, το κείμενο που παρατίθεται πιο πάνω και το αντικατέστησε με σκέψεις που περιέχονται στην προηγούμενη παράγραφο του «disclosure document» δεν αποδεικνύει ότι ο ισχυρισμός που περιέχεται στην προσβαλλόμενη απόφαση είναι προδήλως εσφαλμένος.

157 Επί πλέον, δεν υφίσταται αντίφαση μεταξύ του ισχυρισμού που περιέχεται στην αιτιολογική σκέψη 141 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι χρήστες επιθυμούν να έχουν σίγουρες πηγές εφοδιασμού στην Κοινότητα, και εκείνου που περιέχεται στην αιτιολογική σκέψη 146 της αποφάσεως αυτής, ότι οι χρήστες παραπονούνται για περιορισμό των πηγών εφοδιασμού τους. Συγκεκριμένα, η επιθυμία των χρηστών να μπορούν να διαθέτουν πολλές πηγές εφοδιασμού σε διάφορες χώρες δεν είναι ασύμβατη με την επιθυμία τους και να διατηρήσουν σίγουρες πηγές εφοδιασμού στην Κοινότητα.

158 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, κατά το μέρος που με αυτό προβάλλεται πλάνη περί τα πράγματα, και το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όσον αφορά την κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, είναι αβάσιμα.

2. Επί του τρίτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλει πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όσον αφορά τις συνέπειες των μέτρων στους χρήστες

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

i) Επί του κόστους των μέτρων για τους χρήστες

159 Οι προσφεύγουσες σημειώνουν ότι το μέρος που το κόστος του σιδηροπυριτίου αντιπροσωπεύει στο κόστος της παραγωγής χάλυβα δεν εξελίχθηκε στη δεκαετία του '90. Εξ αυτού συνάγουν ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ δεν μπόρεσαν να αυξήσουν αισθητώς το κόστος παραγωγής των χρηστών και ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν έπρεπε καν να αναλύσει στο πλαίσιο της επανεξετάσεως τις συνέπειες

των μέτρων αντιντάμπινγκ στους χρήστες. Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι τούτο είναι αρκετό για να αποδειχθεί πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών όσον αφορά τις συνέπειες των μέτρων στους χρήστες.

- 160 Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι οι συνέπειες των μέτρων στο κόστος παραγωγής των χρηστών αντιστοιχούν στο 0,1 % του κόστους αυτού, πράγμα που πρέπει να θεωρηθεί αμελητέο. Επικαλούνται την πρακτική των κοινοτικών οργάνων αναφέροντας διάφορες περιπτώσεις όπου μεγαλύτερες συνέπειες δεν θεωρήθηκαν επαρκείς για να μη ληφθούν ή για να μη διατηρηθούν προστατευτικά μέτρα.
- 161 Οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι στήριξε τον υπολογισμό της των συνεπειών, για τη χαλυβουργία, της καταργήσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ, ο οποίος περιέχεται στην αιτιολογική σκέψη 147 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σε μια υποθετική μείωση των τιμών κατά 15 % χωρίς ουδέποτε να εξακριβώσει τον αριθμό αυτό με εμπεριστατωμένη οικονομική ανάλυση.
- 162 Η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όταν επέλεξε να δείξει με έναν απόλυτο αριθμό, δηλαδή τον αριθμό των 60 εκατομμυρίων ευρώ τον χρόνο, τις συνέπειες των μέτρων στο κόστος παραγωγής των χρηστών. Υπενθυμίζει ότι θεώρησε ότι η παράταση των μέτρων για μια ακόμη πενταετία θα επιβάρυνε τους χρήστες με ένα αδικαιολόγητο από οικονομική άποψη κόστος (δηλαδή 60 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο), όσο ελάχιστο και αν είναι ως ποσοστό (δηλαδή 0,1 % του κόστους παραγωγής).
- 163 Όσον αφορά την υποθετική μείωση των τιμών κατά 15 % σε περίπτωση καταργήσεως των μέτρων, η Επιτροπή θεωρεί ότι το ακριβές ποσό της μείωσης αυτής έχει μικρή σημασία, δεδομένου ότι η πτώση των τιμών του σιδηροπυριτίου ούτως ή άλλως θα μείωνε το κόστος των χρηστών.

ii) Επί των συνεπειών των μέτρων στον ανταγωνισμό

- 164 Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως δεχόμενη τους ισχυρισμούς των χρηστών ότι τα μέτρα περιορίζουν αισθητά τις πηγές εφοδιασμού και διατηρούν τις τιμές στην αγορά της Κοινότητας σε τεχνητά υψηλό επίπεδο, οπότε οι κοινοτικοί παραγωγοί χάλυβα βρίσκονται σε μειονεκτική ανταγωνιστική κατάσταση σε σχέση με τους παραγωγούς χάλυβα εκτός Κοινότητας.
- 165 Όσον αφορά τις πηγές εφοδιασμού, οι προσφεύγουσες αναγνωρίζουν ότι τα μέτρα περιορίσαν τις εισαγωγές των χωρών που αυτά αφορούν. Ωστόσο, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, επικαλούμενες τους αριθμούς που περιέχει σχετικά με το ζήτημα αυτό η προσβαλλόμενη απόφαση, ότι υφίστανται σημαντικές πηγές εφοδιασμού έξω από τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής και ότι οι εισαγωγές προελεύσεως των χωρών τις οποίες αφορούν τα μέτρα αντιντάμπινγκ αντικαταστάθηκαν κατά μεγάλο μέρος με άλλες εισαγωγές που γίνονται με τιμές οι οποίες δεν αποτελούν τη συνέπεια ζημιογόνου ντάμπινγκ.
- 166 Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι η τιμή του σιδηροπυριτίου στην Κοινότητα είναι τεχνητά υψηλή. Κατ' αυτές, η τιμή του σιδηροπυριτίου στην Κοινότητα έχει ακολουθήσει την εξέλιξη της τιμής στην παγκόσμια αγορά, πράγμα που η ίδια η Επιτροπή αναφέρει στην αιτιολογική σκέψη 104 της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 167 Τέλος, όσον αφορά την ανταγωνιστική κατάσταση των χρηστών, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν προέβαλε κανένα συγκεκριμένο στοιχείο προς στήριξη της συλλογιστικής της. Επικαλούνται ένα έγγραφο της Επιτροπής της 13ης Σεπτεμβρίου 2000, όπου εκτίθεται ότι το κόστος παραγωγής της χαλυβουργίας σε σχέση με τον κύκλο εργασιών έγινε από 80 % 70 % στις αρχές της δεκαετίας του '90. Οι προσφεύγουσες συνάγουν από τους αριθμούς αυτούς ότι η χαλυβουργία

βελτίωσε την ανταγωνιστική της κατάσταση σε διεθνές επίπεδο. Κατά τις προσφεύγουσες, οι ίσες με 0,1 % συνέπειες των μέτρων στο κόστος παραγωγής χάλυβα δεν θα αλλάξουν τίποτα όσον αφορά τη βελτίωση αυτή.

- 168 Οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ σκοπό έχουν να επανορθώσουν τον θεμιτό ανταγωνισμό στην κοινοτική αγορά. Θεωρούν ότι είναι φυσικό τα μέτρα αυτά να έχουν αυξήσει τις τιμές των εισαγωγών προελεύσεως των τρίτων χωρών οι οποίες αναγνωρίστηκε ότι είναι ένοχες για ντάμπινγκ. Ο ισχυρισμός της Επιτροπής συντελεί στο να νομιμοποιηθεί μια μείωση των τιμών η οποία οφείλεται σε αθέμιτες εισαγωγές, υπέρ μόνον του κλάδου χρησιμοποίησης του προϊόντος και εις βάρος του κοινοτικού κλάδου παραγωγής. Υποστηρίζουν ότι η συλλογιστική της Επιτροπής είναι αντίθετη προς τη λογική, το πνεύμα και το γράμμα του άρθρου 21 του βασικού κανονισμού, καθόσον καταλήγει στο να καταδικαστεί ένας κλάδος παραγωγής υπέρ ενός άλλου κλάδου παραγωγής ο οποίος επιθυμεί να ωφεληθεί από τιμές που διαμορφώνονται στο πλαίσιο ντάμπινγκ.
- 169 Η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι προφανές ότι η αύξηση των τιμών των πρώτων υλών αποτελεί ανταγωνιστικό μειονέκτημα για τους χρήστες. Κατ' αυτήν, το ζήτημα δεν είναι να καθοριστεί αν το μειονέκτημα αυτό είναι περιθωριακό, αλλά αν δικαιολογείται λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν έδειξε ότι είναι ικανός να αναστρέψει τη μειονεκτική κατάσταση στην οποία βρισκόταν πριν από την ενίσχυση των μέτρων το 1993 και 1994.

iii) Επί του σωρευτικού αποτελέσματος του κόστους των μέτρων

- 170 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως επικαλούμενη κάποιο σωρευτικό αποτέλεσμα των μέτρων για τους χρήστες. Ισχυρίζονται ότι το επιχείρημα αυτό ουδέποτε χρησιμοποιήθηκε από την Επιτροπή στο πλαίσιο των επανεξετάσεων που γίνονταν δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Οι προσφεύγουσες προσθέτουν ότι η Επιτροπή δεν προσδιόρισε ποσοτικώς στην προσβαλλόμενη απόφαση το λεγόμενο

σωρευτικό αποτέλεσμα των μέτρων αντιντάμπινγκ. Κατά τις προσφεύγουσες, το να εγκριθεί ο συνυπολογισμός του σωρευτικού αποτελέσματος στο πλαίσιο του καθορισμού του κοινοτικού συμφέροντος θα δημιουργήσει σοβαρό ρήγμα κατά την πραγματική εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας εναντίον του ντάμπινγκ.

- 171 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι οι προσφεύγουσες δεν εξηγούν γιατί οι χρήστες θα πρέπει να επιβαρυνθούν με το σωρευτικό αποτέλεσμα των μέτρων αν τα μέτρα αυτά δεν αποφέρουν τα προεξοφλούμενα οφέλη στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής. Όσον αφορά την αιτίαση ότι το σωρευτικό αποτέλεσμα δεν προσδιορίστηκε ποσοτικώς στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή σημειώνει ότι εύκολα μπορεί να εκτιμηθεί το αποτέλεσμα αυτό από τους αριθμούς που παρατίθενται στην απόφαση αυτή.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 172 Πρέπει να εξεταστούν μαζί τα επιχειρήματα των προσφευγουσών που αφορούν το κόστος των μέτρων για τους χρήστες, περιλαμβανομένου του σωρευτικού αποτελέσματος τους, πριν εξεταστούν οι αιτιάσεις σχετικά με την ανταγωνιστική κατάσταση των χρηστών.
- 173 Στο πλαίσιο επανεξετάσεως μέτρων των οποίων επίκειται η λήξη, ο συνυπολογισμός, για την αξιολόγηση του κοινοτικού συμφέροντος, του σωρευτικού αποτελέσματος των μέτρων όχι μόνο δικαιολογείται, αλλά είναι και αναγκαίος. Συγκεκριμένα, η μείωση των κερδών του κλάδου χρησιμοποίησης του προϊόντος, η οποία προκαλείται από ακριβότερες πρώτες ύλες, έχει αντίκτυπο όσον αφορά την αξία των μετοχών των επιχειρήσεων αυτών και τις συνθήκες υπό τις οποίες οι επιχειρήσεις αυτές μπορούν να βρουν τα αναγκαία κεφάλαια για επενδύσεις. Οι παράμετροι αυτές επηρεάζονται από τις προοπτικές μεσοπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης αποδοτικότητας του κλάδου χρησιμοποίησης του προϊόντος, και είναι προφανές ότι μέτρα αντιντάμπινγκ μπορούν εν προκειμένω να έχουν σωρευτικό αποτέλεσμα.

- 174 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι, εφόσον το μέρος που το κόστος του σιδηροπυριτίου αντιπροσωπεύει στο κόστος της παραγωγής χάλυβα έμεινε σταθερό, η Επιτροπή δεν έπρεπε εν προκειμένω να αναλύσει τις συνέπειες των μέτρων αντιντάμπινγκ στους χρήστες. Ομοίως, το σωρευτικό αποτέλεσμα των μέτρων αποτελεί στοιχείο ικανό να δικαιολογήσει το ότι τα συμπεράσματα σχετικά με το κοινοτικό συμφέρον στο πλαίσιο της παρούσας επανεξετάσεως είναι διαφορετικά από εκείνα στα οποία το Συμβούλιο κατέληξε όταν ελήφθησαν τα μέτρα.
- 175 Η αιτίαση η οποία στο πλαίσιο αυτό αντλείται από το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν ανέφερε ούτε στα τελικά της συμπεράσματα ούτε στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι οι συνέπειες των μέτρων για το κόστος παραγωγής των χρηστών αντιστοιχούν στο 0,1 % του κόστους αυτού αφορά ένα τυπικό ζήτημα παρουσιάσεως το οποίο δεν μπορεί να επηρεάσει την ουσία της αποφάσεως. Κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.
- 176 Επί πλέον, όσον αφορά τις επικρίσεις των προσφευγουσών κατά της επιλογής της Επιτροπής να λάβει υπόψη μια υποθετική μείωση των τιμών κατά 15 % για να αξιολογήσει τις πιθανές συνέπειες της λήξεως της ισχύος των μέτρων για τους χρήστες, πρέπει να υπομνησθεί, αφενός, ότι η εκτίμηση των συνεπειών αυτών αφορά το μέλλον, οπότε είναι φυσικό να στηρίζεται σε υποθέσεις. Αφετέρου, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν ότι είναι πιθανή μείωση των τιμών του σιδηροπυριτίου κατόπιν της λήξεως της ισχύος των μέτρων. Πάντως, το ακριβές ποσό της μειώσεως αυτής δεν μπορεί να θίξει το κύρος της συλλογιστικής της Επιτροπής.
- 177 Επομένως, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν πρόδηλο σφάλμα της Επιτροπής σχετικά με το κόστος των μέτρων για τους χρήστες.
- 178 Όσον αφορά την ανταγωνιστική κατάσταση των χρηστών, δεν προκύπτει ότι είναι προδήλως εσφαλμένοι οι ισχυρισμοί που περιέχονται στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι τα επίμαχα μέτρα περιορίζουν αισθητώς τις πηγές εφοδιασμού και διατηρούν τις τιμές στην αγορά της Κοινότητας σε τεχνητώς υψηλό επίπεδο. Επί πλέον, το γεγονός ότι πρέπει να καταβάλλει υψηλότερες τιμές απ' ό,τι οι ανταγωνιστές της στις τρίτες χώρες θέτει την κοινοτική χαλυβουργία σε μειονεκτική κατάσταση σε επίπεδο

ανταγωνισμού. Το μειονέκτημα αυτό δεν επηρεάζεται από το γεγονός ότι μειώθηκε το ποσοστό του κόστους παραγωγής στον κύκλο εργασιών της κοινοτικής χαλυβουργίας. Συγκεκριμένα, εφόσον η κοινοτική χαλυβουργία πέτυχε να μειώσει το κόστος παραγωγής παρά τις υψηλές τιμές ορισμένων πρώτων υλών, η φυσιολογική συνέπεια της λήξης της ισχύος των μέτρων θα είναι η μείωση αυτή να γίνει ακόμη μεγαλύτερη, οπότε η ανταγωνιστική κατάσταση της κοινοτικής χαλυβουργίας θα βελτιωθεί.

- 179 Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός των προσφευγουσών ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όσον αφορά τις συνέπειες των μέτρων στους χρήστες είναι αβάσιμος.

3. Επί του τετάρτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όσον αφορά τη στάθμιση των συμφερόντων

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 180 Οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από το Βασίλειο της Ισπανίας, υπενθυμίζουν ότι οι ποσοστιαίες συνέπειες των μέτρων επί του κόστους παραγωγής των χρηστών, δηλαδή 0,1 %, πρέπει να θεωρηθούν αμελητέες. Επί πλέον, φρονούν ότι έχει αποδειχθεί σαφώς ότι η κατάσταση του κλάδου χρησιμοποιήσεως του προϊόντος δεν υποβαθμίστηκε και μάλιστα βελτιώθηκε μετά τη λήψη των μέτρων. Οι προσφεύγουσες υπογραμμίζουν ότι η προβαλλόμενη μείωση του 15 % των τιμών στην Κοινότητα, αν ήταν πραγματική, θα μείωνε το κόστος παραγωγής κατά 0,1 % για τους χρήστες ενώ θα προκαλούσε απώλειες της τάξεως του 15 % του κύκλου εργασιών στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, πράγμα που από οικονομική άποψη καταλήγει στην καταδίκη του κλάδου αυτού. Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή σαφώς δεν μπορούσε να συναγάγει ότι δεν είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας να εφαρμοστούν μέτρα αντιντάμπινγκ.

- 181 Η Επιτροπή θεωρεί ότι η προσέγγιση που προτείνουν οι προσφεύγουσες είναι υπέρ το δέον απλουστευτική καθόσον δεν επιτρέπει να κριθεί η αποτελεσματικότητα των μέτρων που επανεξετάζονται. Αμφισβητεί τον ισχυρισμό των προσφευγουσών ότι μείωση της τιμής κατά 15 % στην αγορά θα καταδίκαζε τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 182 Εκ προοιμίου, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι είναι προδήλως εσφαλμένη η εκτίμηση της Επιτροπής ότι δεν είναι πιθανή η εξαφάνιση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής σε περίπτωση λήξεως της ισχύος των μέτρων. Αντιθέτως, η ίδια η Επιτροπή λαμβάνει ως αφετηρία την υπόθεση ότι η λήξη της ισχύος των μέτρων μπορεί να επιφέρει σημαντική επιδείνωση της καταστάσεως του κοινοτικού κλάδου παραγωγής.
- 183 Ωστόσο, όπως ορθώς σημειώνει η Επιτροπή, για τη στάθμιση των συμφερόντων του κοινοτικού κλάδου παραγωγής και του κλάδου χρησιμοποίησε του προϊόντος δεν είναι αρκετό να συγκριθούν τα μειονεκτήματα που μπορούν να προκύψουν, για κάθε έναν από τους κλάδους αυτούς, από απόφαση αντίθετη προς τα συμφέροντά του. Επί πλέον, είναι θεμιτό, και μάλιστα αναγκαίο, να ληφθεί υπόψη το ζήτημα αν τα μέτρα παρήγαγαν τα επιθυμητά αποτελέσματα όσον αφορά την ανταγωνιστικότητα του προστατευομένου κλάδου και τις προοπτικές του.
- 184 Πάντως, η Επιτροπή, αφού διαπίστωσε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, ότι τα σχετικά μέτρα δεν παρήγαγαν τα προεξοφληθέντα αποτελέσματα, δεν υπέπεσε σε τέτοιο σφάλμα ούτε όταν θεώρησε ότι σαφώς μπορούσε να συναγάγει ότι δεν ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας να συνεχιστεί η εφαρμογή των μέτρων αυτών, παρά το γεγονός ότι δεν ήταν σημαντικές οι ποσοστιαίες συνέπειες των μέτρων επί του κόστους των χρηστών.

185 Κατά συνέπεια, το τέταρτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο. Επομένως, ο λόγος αυτός ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Ε — Επί της αιτιολογίας της προσβαλλομένης απόφασης

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

186 Χωρίς να προβάλλουν ρητώς αυτόν τον λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι από πολλές απόψεις η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έχει επαρκή αιτιολογία. Πρώτον, υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέλειψε να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους δεν έλαβε υπόψη τη συστηματική αθέτηση των δεσμεύσεων από τη Σοβιετική Ένωση. Δεύτερον, παραπονούνται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει ανάλυση για να δικαιολογηθεί ότι είναι αντιπροσωπευτικοί οι χρήστες που έδωσαν πληροφοριακά στοιχεία στην Επιτροπή. Τρίτον, οι προσφεύγουσες θεωρούν παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν χρησιμοποίησε στην προσβαλλόμενη απόφαση τον αριθμό 0,1 % για να δείξει τις συνέπειες των μέτρων στο κόστος παραγωγής των χρηστών. Τέταρτον, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν ανέφερε ποια είναι η «τεχνητή» αύξηση της τιμής του σιδηροπυριτίου στην Κοινότητα λόγω των μέτρων αντιντάμπινγκ. Πέμπτον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν προέβαλε συγκεκριμένα στοιχεία για να στηρίξει τη συλλογιστική της σχετικά με τις συνέπειες των μέτρων στην ανταγωνιστική κατάσταση των χρηστών. Έκτον και τελευταίον, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν προσδιόρισε ποσοτικώς το σωρευτικό αποτέλεσμα των μέτρων για τους χρήστες.

2. Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 187 Μολονότι εν προκειμένω οι προσφεύγουσες δεν προέβαλαν αυτοτελή λόγο ακυρώσεως, πρέπει να εξεταστούν οι διάφορες αιτιάσεις που οι προσφεύγουσες διατύπωσαν, στο πλαίσιο των λόγων ακυρώσεως που εξετάστηκαν πιο πάνω, όσον αφορά την αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 188 Ωστόσο, η πρώτη αιτίαση που προβλήθηκε στο πλαίσιο αυτό, ότι η Επιτροπή παρέλειψε να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους δεν έλαβε υπόψη τη συστηματική αθέτηση των δεσμεύσεων από τη Σοβιετική Ένωση, είναι άνευ αντικειμένου. Από τις αιτιολογικές σκέψεις 133 και 134 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή εξέτασε τις συνέπειες που η αθέτηση των δεσμεύσεων είχε για την κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής.
- 189 Δεύτερον, όσον αφορά τη μη παράθεση των λόγων που οδήγησαν την Επιτροπή να θεωρήσει ότι είναι αντιπροσωπευτικοί οι χρήστες που έδωσαν πληροφοριακά στοιχεία, από τη σκέψη 93 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι σχετικά με το ζήτημα αυτό δεν ήταν αναγκαίο να γίνει εμπειριστατωμένη ανάπτυξη στην προσβαλλόμενη απόφαση.
- 190 Τρίτον, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν χρησιμοποίησε στην προσβαλλόμενη απόφαση τον αριθμό 0,1 % για να δείξει τις συνέπειες των μέτρων στο κόστος παραγωγής των χρηστών, αλλά επέλεξε να χρησιμοποιήσει έναν απόλυτο αριθμό, δηλαδή τον αριθμό 60 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Συγκεκριμένα, πρόκειται για ένα τυπικό ζήτημα παρουσιάσεως χωρίς συνέπειες για την ουσία της αποφάσεως, η οποία περιέχει, στις αιτιολογικές σκέψεις 145 έως 147, αριθμητικά στοιχεία όσον αφορά τις εκτιμώμενες συνέπειες της λήξεως της ισχύος των μέτρων για τους χρήστες, στοιχεία τα οποία

καθιστούν δυνατό να παρακολουθηθεί πλήρως η συλλογιστική της Επιτροπής. Υπό τις συνθήκες αυτές, η παρουσίαση που επέλεξε η Επιτροπή δεν μπορεί να επηρεάσει την κατανόηση από τις προσφεύγουσες του αιτιολογικού της προσβαλλομένης απόφασης ούτε την προάσπιση των συμφερόντων τους. Δεν θίγει ούτε τον δικαστικό έλεγχο της προσβαλλομένης απόφασης.

- 191 Τέταρτον, η Επιτροπή δεν χρειαζόταν να εξηγήσει, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η τιμή του σιδηροπυριτίου στην Κοινότητα ήταν λόγω των μέτρων αντιντάμπινγκ υψηλότερη απ' ό,τι θα ήταν ελλείψει των μέτρων αυτών και επομένως υπό συνθήκες ελεύθερου ανταγωνισμού. Συγκεκριμένα, η διαπίστωση αυτή απορρέει κατ' ανάγκη από τη διαπίστωση ότι η επανεμφάνιση της ζημίας είναι πιθανή σε περίπτωση λήξεως της ισχύος των μέτρων. Επομένως, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν ανέφερε ποια ήταν η «τεχνητή» αύξηση της τιμής του σιδηροπυριτίου στην Κοινότητα λόγω των μέτρων αντιντάμπινγκ.
- 192 Όσον αφορά την πέμπτη αιτίαση ότι η Επιτροπή δεν προέβαλε συγκεκριμένα στοιχεία προς στήριξη της συλλογιστικής της σχετικά με τις συνέπειες των μέτρων για την ανταγωνιστική κατάσταση των χρηστών, είναι προφανές ότι υψηλότερες τιμές των πρώτων υλών στην Κοινότητα επηρεάζουν την ανταγωνιστική κατάσταση των κοινοτικών χρηστών σε σχέση με τους ανταγωνιστές τους σε τρίτες χώρες όπου δεν ισχύουν μέτρα αντιντάμπινγκ. Κατά συνέπεια, στο σημείο αυτό δεν μπορεί να απαιτηθεί να δώσει εξηγήσεις η Επιτροπή.
- 193 Τέλος, όσον αφορά την αιτίαση ότι η Επιτροπή δεν προσδιόρισε ποσοτικώς το σωρευτικό αποτέλεσμα των μέτρων για τους χρήστες, πρέπει να επισημανθεί ότι το κύρος της συλλογιστικής της προσβαλλομένης απόφασης σχετικά με αυτό το σωρευτικό αποτέλεσμα δεν εξαρτάται από το μέγεθός του. Κατά συνέπεια, δεν ήταν αναγκαίο να αναφερθεί το μέγεθος αυτό για να μπορέσουν οι προσφεύγουσες να γνωρίσουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη η προσβαλλόμενη απόφαση και να μπορέσει το Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχό του.

- 194 Επομένως, οι αιτιάσεις των προσφευγουσών σχετικά με την αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι αβάσιμες.
- 195 Κατόπιν των ανωτέρω, οι λόγοι ακυρώσεως είναι αβάσιμοι. Κατά συνέπεια η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

IV. Επί των δικαστικών εξόδων

- 196 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 197 Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής και των παρεμβαινουσών, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με σχετικό αίτημα της Επιτροπής και των παρεμβαινουσών.
- 198 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρενέβησαν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι προσφεύγουσες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και εις ολόκληρον τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής και των παρεμβαινουσών TNC Kazchrome και Alloy 2000, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 3) Το παρεμβαίνον Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Forwood

Pirrung

Mengozzi

Meij

Βηλαράς

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Ιουλίου 2003.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

N. J. Forwood

II - 2429

Πίνακας περιεχομένων

I. Το ιστορικό της διαφοράς	II - 2369
II. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	II - 2374
III. Σκεπτικό	II - 2377
A — Επί των αρχών που διέπουν την αξιολόγηση του κοινοτικού συμφέροντος κατά την επανεξέταση μέτρων των οποίων επίκειται η λήξη και επί του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως	II - 2378
1. Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2378
2. Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2380
α) Επί της ερμηνείας των άρθρων 11, παράγραφος 2, και 21 του βασικού κανονισμού	II - 2380
β) Επί του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως	II - 2386
B — Επί των τεσσάρων πρώτων σκελών του πρώτου λόγου ακυρώσεως	II - 2388
1. Επί του πρώτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 11, παράγραφος 2, και 21 του βασικού κανονισμού λόγω του ότι για την ανάλυση του κοινοτικού συμφέροντος ελήφθη υπόψη το χρονικό διάστημα από το 1987	II - 2388
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2388
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2389
2. Επί του δευτέρου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 21, παράγραφοι 2 και 5, του βασικού κανονισμού λόγω του ότι ελήφθησαν υπόψη εκπρόθεσμες παρατηρήσεις των χρηστών ..	II - 2391
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2391
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2392
3. Επί του τρίτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 21, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού λόγω μη αντιπροσωπευτικού χαρακτήρα των παρατηρήσεων των χρηστών	II - 2394
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2394
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2396

4. Επί του τετάρτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 21, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού καθόσον ελήφθησαν υπόψη ασήμαντες παρατηρήσεις των χρηστών	II - 2399
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2399
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2400
Γ — Επί του πέμπτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού λόγω της αρνήσεως να οργανωθεί συνάντηση προς αντιπαράβολή των εκατέρωθεν απόψεων	II - 2401
1. Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2401
2. Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2403
Δ — Επί του δευτέρου έως τετάρτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με τα οποία προβάλλονται πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως κατά την ανάλυση του κοινοτικού συμφέροντος	II - 2406
1. Επί του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όσον αφορά την κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, και επί της πλάνης περί τα πράγματα, η οποία προβάλλεται στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως	II - 2406
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2406
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2410
2. Επί του τρίτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλει πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όσον αφορά τις συνέπειες των μέτρων στους χρήστες	II - 2417
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2417
i) Επί του κόστους των μέτρων για τους χρήστες	II - 2417
ii) Επί των συνεπειών των μέτρων στον ανταγωνισμό	II - 2419
iii) Επί του σωρευτικού αποτελέσματος του κόστους των μέτρων	II - 2420
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2421
3. Επί του τετάρτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όσον αφορά τη στάθμιση των συμφερόντων ..	II - 2423
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2423
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2424
Ε — Επί της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως	II - 2425
1. Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2425
2. Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2426
IV. Επί των δικαστικών εξόδων	II - 2428